

SPROSTOWANIA

Addendum

Decyzję nr 1/95 Wspólnego Komitetu WE-Turcja należy uważać za część Wydania specjalnego Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej w języku polskim, rozdział 11 tom 23

DECYZJA NR 1/95 RADY STOWARZYSZENIA WE-TURCJA

z dnia 22 grudnia 1995 r.

w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej

(96/142/WE)

RADA STOWARZYSZENIA WE-TURCJA,

uwzględniając Układ ustanawiający stowarzyszenie pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, zwany dalej „układem z Ankary”,

Zważywszy, że cele określone w układzie z Ankary, zwłaszcza w art. 28 tego układu, który ustanawia stowarzyszenie pomiędzy Turcją a Wspólnotą, zachowują swoje znaczenie w obecnym czasie, gdy na scenie europejskiej dokonują się wielkie przemiany polityczne i gospodarcze;

Przywołując swoją rezolucję z dnia 8 listopada 1993 r., w której potwierdzono wolę przystąpienia przez Strony do unii celnej zgodnie z kalendarzem i na zasadach określonych w układzie z Ankary oraz Protokole dodatkowym do tego układu;

Zważywszy że stosunki w ramach stowarzyszenia przewidziane w art. 5 układu z Ankary wkraczają w ostateczną fazę opartą na unii celnej, co zakończy etap przejściowy poprzez wypełnienie przez obydwie strony ich wzajemnych zobowiązań i co prowadzi do opracowania zasad niezbędnych do sprawnego funkcjonowania unii celnej w ramach układu z Ankary i Protokołu dodatkowego;

Zważywszy, że unia celna stanowi znaczący krok jakościowy, pod względem politycznym i gospodarczym, w stosunkach między Stronami w ramach stowarzyszenia;

po posiedzeniu w Brukseli w dniu 6 marca 1995 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Nie naruszając przepisów układu z Ankary, Protokołu dodatkowego i protokołów uzupełniających do tego układu, Rada Stowarzyszenia ustanawia niniejszym zasady wprowadzania w życie ostatniego etapu unii celnej, określonego w art. 2 i 5 wyżej wymienionego układu.

ROZDZIAŁ I

SWOBODNY PRZEPŁYW TOWARÓW I POLITYKA HANDLOWA

Artykuł 2

Niniejszy rozdział stosuje się do produktów innych niż produkty rolne określone w art. 11 układu o stowarzyszeniu. Przepisy szczególne dotyczące produktów rolnych znajdują się w rozdziale II niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do towarów:

— wyprodukowanych we Wspólnocie lub w Turcji, włączając te, które zostały tam całkowicie lub częściowo uzyskane lub wyprodukowane z produktów pochodzących z państw trzecich i znajdujących się w swobodnym obrocie we Wspólnocie lub w Turcji,

— pochodzących z państw trzecich i znajdujących się w swobodnym obrocie we Wspólnocie lub w Turcji.

2. Produkty z państw trzecich są uważane za znajdujące się w swobodnym obrocie we Wspólnocie lub w Turcji, jeżeli dopełniono wobec nich formalności przywozowych oraz pobrano wszystkie wymagane cła i opłaty o skutku równoważnym we Wspólnocie lub w Turcji i jeżeli nie skorzystano w ich przypadku z całkowitego lub częściowego zwrotu tych ceł lub opłat.

3. Obszar celny unii celnej obejmuje:

— obszar celny Wspólnoty określony w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny⁽¹⁾,

— obszar celny Turcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 1994 r.

4. Rozdział ten ma zastosowanie także do towarów uzyskanych lub wyprodukowanych we Wspólnocie lub w Turcji, do produkcji których użyto produktów pochodzących z państw trzecich i niebędących w swobodnym obrocie ani we Wspólnocie, ani w Turcji.

Przepisy te mają jednak zastosowanie do tych towarów wyłącznie wówczas, gdy dopełniono wobec nich formalności przywózowych, a wszystkie cła i opłaty o skutku równoważnym, które są wymagane wobec produktów z państw trzecich użytych do ich produkcji, pobrano w państwie wywozu.

5. Jeżeli państwo wywozu nie stosuje przepisów ust. 4 akapit drugi, towarów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy, nie uznaje się za znajdujące się w swobodnym obrocie i kraj przywozu jest w związku z tym zobowiązany stosować przepisy celne mające zastosowanie do towarów z państw trzecich.

6. Komitet Współpracy Celnej ustanowiony decyzją nr 2/69 Rady Stowarzyszenia określa metody współpracy administracyjnej, jakie mają być stosowane przy wykonywaniu ust. 1, 2 i 4.

SEKCJA I

Zniesienie ceł i opłat o skutku równoważnym

Artykuł 4

W dniu wejścia w życie niniejszej decyzji całkowicie znosi się w stosunkach między Wspólnotą a Turcją przywózowe lub wywózowe cła i opłaty o skutku równoważnym. Od tego dnia Wspólnota i Turcja powstrzymują się od wprowadzania nowych ceł w przywozie lub wywozie lub opłat o skutku równoważnym. Przepisy te stosuje się również do ceł o charakterze fiskalnym.

SEKCJA II

Zniesienie ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym

Artykuł 5

Ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Stronami.

Artykuł 6

Ograniczenia ilościowe w wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Stronami.

Artykuł 7

Przepisy art. 5 i 6 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywózowych, wywózowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Takie zakazy lub ograniczenia nie mogą jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w wymianie handlowej między Stronami.

Artykuł 8

1. W ciągu pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji Turcja wprowadza do swojego wewnętrznego porządku prawnego instrumenty wspólnotowe dotyczące zniesienia barier technicznych w handlu.

2. Wykaz tych instrumentów oraz warunki i szczegółowe zasady ich wdrażania przez Turcję są określane decyzją Rady Stowarzyszenia w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

3. Przepis ten nie stanowi przeszkody w stosowaniu przez Turcję, ze skutkiem od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, instrumentów wspólnotowych uznawanych za szczególnie ważne.

4. Strony podkreślają znaczenie skutecznej współpracy w takich dziedzinach, jak: normalizacja, metrologia i kalibracja, jakość, akredytacja, badania i certyfikacja.

Artykuł 9

Po wprowadzeniu przez Turcję w życie przepisów instrumentu lub instrumentów wspólnotowych niezbędnych do zniesienia barier technicznych w handlu określonym produktem, handel tym produktem pomiędzy Stronami odbywa się na warunkach określonych w tych instrumentach, bez uszczerbku dla stosowania przepisów niniejszej decyzji.

Artykuł 10

1. Ze skutkiem od daty wejścia w życie niniejszej decyzji oraz w okresie wymaganym do zastosowania przez Turcję instrumentów, o których mowa w art. 9, Turcja powstrzymuje się od utrudniania wprowadzania do obrotu lub użytku na swoim terytorium produktów ze Wspólnoty, których zgodność z dyrektywami wspólnotowymi określającymi wymogi, jakie mają spełniać takie produkty, została poświadczona zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w tych dyrektywach.

2. Tytułem odstępstwa od ust. 1, jeżeli Turcja uzna, że produkt, którego zgodność z dyrektywami wspólnotowymi została poświadczona zgodnie z ust. 1 i który jest użytkowany zgodnie ze swoim przeznaczeniem, nie spełnia jednego z wymogów, o których mowa w art. 7, może podjąć wszelkie odpowiednie środki, zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w ust. 3, w celu wycofania danego produktu z rynku lub zakazania bądź też ograniczenia możliwości wprowadzania go do obrotu lub użytku.

3. a) Jeżeli Turcja rozważy podjęcie środka na mocy ust. 2, niezwłocznie powiadamia o tym Wspólnotę za pośrednictwem Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej oraz przekazuje wszelkie stosowne informacje.

b) Strony bezzwłocznie rozpoczynają konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej w celu znalezienia obopólnie zadowalającego rozwiązania.

- c) Turcja nie może podjąć środka, o którym mowa w ust. 2, przed upływem jednego miesiąca od daty powiadomienia przewidzianej w ust. 3 lit. a), chyba że procedura konsultacji na podstawie ust. 3 lit. b) zostanie zakończona przed upływem tego terminu. Jeśli wyjątkowe okoliczności wymagające podjęcia natychmiastowych działań uniemożliwiają wcześniejsze przeprowadzenie analizy, Turcja może niezwłocznie zastosować środek ściśle niezbędny do zaradzenia sytuacji.
- d) Turcja niezwłocznie informuje Wspólny Komitet ds. Unii Celnej o podjętym środku i przekazuje wszelkie stosowne informacje.
- e) Wspólnota może w dowolnym momencie zażądać od Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej przeglądu takiego środka.

4. Przepisy ust. 1 do 2 stosuje się odpowiednio do środków spożywczych.

Artykuł 11

W okresie wymaganym do stosowania przez Turcję instrumentów, o których mowa w art. 9, Wspólnota przyjmie wyniki procedur zastosowanych w Turcji do oceny zgodności produktów przemysłowych z wymogami prawa wspólnotowego, o ile procedury te są zgodne z wymogami obowiązującymi we Wspólnocie, oraz przy założeniu, że w sektorze pojazdów silnikowych dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾ ma w Turcji zastosowanie.

SEKCJA III

Polityka handlowa

Artykuł 12

1. Od daty wejścia w życie niniejszej decyzji Turcja stosuje, w stosunku do państw niebędących członkami Wspólnoty przepisy i środki wykonawcze, które są zasadniczo podobne do przepisów i środków należących do polityki handlowej Wspólnoty, określonych w następujących rozporządzeniach:

- rozporządzeniu Rady (WE) nr 3285/94⁽²⁾ (wspólne reguły przywozu),
- rozporządzeniu Rady (WE) nr 519/94⁽³⁾ (wspólne reguły przywozu z niektórych krajów trzecich),
- rozporządzeniu Rady (WE) nr 520/94⁽⁴⁾ (wspólnotowa procedura zarządzania kontyngentami ilościowymi (przepisy wykonawcze: rozporządzenie Komisji (WE) nr 738/94⁽⁵⁾)),
- rozporządzeniu Rady (WE) nr 3283/94⁽⁶⁾ oraz (WE) nr 3284/94⁽⁷⁾ (ochrona przed przywozem po cenach dumpingowych lub subsydiowanych),

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/53/EWG (Dz.U. L 225 z 18.8.1992, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 89. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 839/95 (Dz.U. L 85 z 19.4.1995, s. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.1994, s. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1150/95 (Dz.U. L 116 z 23.5.1995, s. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1251/95 (Dz.U. L 122 z 2.6.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1252/95 (Dz.U. L 122 z 2.6.1995, s. 2).

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 3286/94⁽⁸⁾ (procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej),

— rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2603/69⁽⁹⁾ (ustanawiającym wspólne reguły wywozu),

— decyzji Rady 93/112/EWG⁽¹⁰⁾ (oficjalnie wspierane kredyty eksportowe),

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 3036/94⁽¹¹⁾ (zasady uszlachetniania biernego stosowane do wyrobów włókienniczych i odzieżowych),

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 3030/93⁽¹²⁾ (wspólne reguły przywozu wyrobów włókienniczych),

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 517/94⁽¹³⁾ (przywóz wyrobów włókienniczych na odrębnych zasadach),

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 3951/92⁽¹⁴⁾ (przywóz wyrobów włókienniczych z Tajwanu).

2. Zgodnie z wymogami art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) Turcja będzie stosować, od czasu wejścia w życie niniejszej decyzji, zasadniczo tę samą politykę handlową, jaką stosuje Wspólnota w sektorze włókienniczym, w tym umowy lub porozumienia w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi i odzieżą. Wspólnota będzie z Turcją współpracować w zakresie, jaki jest niezbędny do osiągnięcia tego celu.

3. Do czasu gdy Turcja zawrze te porozumienia, obecny system świadectw pochodzenia na potrzeby wywozu wyrobów włókienniczych i odzieżowych z Turcji do Wspólnoty pozostanie w mocy i tego rodzaju produkty nie pochodzące z Turcji pozostaną przedmiotem polityki handlowej Wspólnot wobec danych państw trzecich.

4. Przepisy niniejszej decyzji nie stanowią przeszkody w wykonywaniu przez Wspólnotę i Japonię zawartego przez nie porozumienia dotyczącego handlu pojazdami silnikowymi, wymienionego w załączniku do Porozumienia o środkach ochronnych dołączonego do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.

Przed wejściem w życie niniejszej decyzji Turcja i Wspólnota określą zasady współpracy, mające zapobiegać obchodzeniu wspomnianego porozumienia.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 356/95 (Dz.U. L 41 z 23.2.1995, s. 3).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 324 z 27.12.1969, s. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3918/91 (Dz.U. L 372 z 31.12.1991, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 44 z 22.2.1993, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 322 z 15.12.1994, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 275 z 8.11.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1616/95 (Dz.U. L 154 z 5.7.1995, s. 3).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1325/95 (Dz.U. L 128 z 13.6.1995, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, s. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3312/94 (Dz.U. L 350 z 31.12.1994, s. 3).

W razie braku takich zasad Wspólnota zastrzega sobie prawo do podjęcia, w odniesieniu do przywozu na jej terytorium, wszelkich środków niezbędnych w związku ze stosowaniem wspomnianego porozumienia.

SEKCJA IV

Wspólna taryfa celna i preferencje taryfowe

Artykuł 13

1. Od daty wejścia w życie niniejszej decyzji Turcja dostosowuje się, w stosunkach z państwami niebędącymi członkami Wspólnoty, do wspólnej taryfy celnej.

2. Turcja każdorazowo dostosowuje swoją taryfę celną, gdy konieczne jest uwzględnienie zmian we wspólnej taryfie celnej.

3. Komitet Współpracy Celnej określa, jakie środki są właściwe w celu wykonania ust. 1 i 2.

Artykuł 14

1. Turcja jest informowana w odpowiednim czasie o wszelkich decyzjach podejmowanych przez Wspólnotę w celu zmiany wspólnej taryfy celnej, zawieszenia lub ponownego wprowadzenia ceł oraz wszelkich decyzjach dotyczących kontyngentów lub plafonów taryfowych, tak by mogła ona jednocześnie dostosować turecką taryfę celną do wspólnej taryfy celnej. W tym celu w ramach Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej prowadzi się wcześniej konsultacje.

2. W przypadkach gdy tureckiej taryfy celnej nie można jednocześnie dostosować do wspólnej taryfy celnej, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej może wyznaczyć termin, w którym należy tego dokonać. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej nie może w żadnych okolicznościach upoważnić Turcji do stosowania taryfy celnej niższej niż wspólna taryfa celna na dany produkt.

3. Jeżeli Turcja pragnie zawiesić tymczasowo lub przywrócić cła inne niż te, które przewidziano w ust. 1, bezzwłocznie powiadomi o tym Wspólnotę. Konsultacje w sprawie wyżej wymienionych decyzji zostaną przeprowadzone we Wspólnym Komitecie ds. Unii Celnej.

Artykuł 15

Tytułem odstępstwa od art. 13 oraz zgodnie z art. 19 Protokołu dodatkowego Turcja może utrzymać do dnia 1 stycznia 2001 r. w stosunku do państw trzecich cła wyższe od tych, które są przewidziane we wspólnej taryfie celnej, na produkty, na które uzyskała zgodę Rady Stowarzyszenia.

Artykuł 16

1. W celu harmonizacji swojej polityki handlowej względem polityki Wspólnoty Turcja stopniowo dostosowuje się do systemu ceł preferencyjnych Wspólnoty w ciągu pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji. To dostosowanie dotyczy zarówno systemów autonomicznych, jak i umów preferencyjnych z państwami trzecimi. W tym celu Turcja podejmie

niezbędne środki i wynegocjuje umowy na wzajemnie korzystnych zasadach z zainteresowanymi państwami. Rady Stowarzyszenia dokonuje okresowego przeglądu osiągniętych postępów.

2. W każdym z przypadków, o których mowa w ust. 1, przyznanie preferencji taryfowych uwarunkowane jest zgodnością z przepisami dotyczącymi pochodzenia produktów identycznymi z przepisami regulującymi przyznawanie takich preferencji przez Wspólnotę.

3. a) W przypadku gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, Turcja utrzyma politykę taryfową inną niż polityka Wspólnoty, towary przywożone z państw trzecich do Wspólnoty i dopuszczone do swobodnego obrotu na zasadach preferencyjnych ze względu na ich kraj pochodzenia lub wywozu podlegają opłacie wyrównawczej w przypadku ich przywozu do Turcji w następujących okolicznościach:

— zostały przywiezione z państw, którym Turcja nie przyznała takiej samej preferencji taryfowej, oraz

— istnieje możliwość zidentyfikowania ich jako towary przywiezione z tych państw, oraz

— cło należne do zapłaty w Turcji jest o co najmniej pięć punktów procentowych wyższe od cła obowiązującego we Wspólnocie, oraz

— zaobserwowano istotne zakłócenia w handlu związanym z tymi towarami.

b) Wspólny Komitet ds. Unii Celnej ustala wykaz towarów, do których stosuje się opłatę wyrównawczą, jak również kwotę tej opłaty.

SEKCJA V

Przetworzone produkty rolne nieobjęte załącznikiem II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

Artykuł 17

Przepisy niniejszej sekcji stosuje się to towarów wymienionych w załączniku 1.

Artykuł 18

Bez względu na przepisy art. 13 Turcja może stosować wobec towarów wymienionych w załączniku 1, które są przywożone z państw trzecich, składnik rolny. Składnik rolny ustala się zgodnie z art. 19.

Artykuł 19

1. Składnik rolny mający zastosowanie do towarów przywożonych do Turcji uzyskuje się poprzez zsumowanie ilości podstawowych produktów rolnych uznanych za wykorzystane do produkcji danych towarów, pomnożonych przez kwotę podstawową odpowiadającą każdemu z tych podstawowych produktów rolnych, określoną w ust. 3.

2. a) Podstawowe produkty rolne, które należy uwzględnić, wymieniono w załączniku 2.
b) Ilości podstawowych produkty rolne, które należy uwzględnić, wymieniono w załączniku 3.
c) W przypadku towarów sklasyfikowanych według kodów nomenklatury, do których odniesienia zawarto w załącznikach 3 do 4, kwoty składnika rolnego, które należy uwzględnić, określono w załączniku 4.
3. Kwota podstawowa odpowiadająca każdemu podstawowemu produktowi rolnemu jest kwotą opłaty mającą zastosowanie do przywozu do Turcji produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, do których nie stosuje się zasad preferencyjnych, w okresie odniesienia mającym zastosowanie do produktów rolnych. Kwoty podstawowe określono w załączniku 5.

Artykuł 20

1. Bez względu na przepisy art. 4 Turcja i Wspólnota mogą stosować w handlu między sobą składniki rolne ustalone zgodnie z poniższymi przepisami.
2. Takie składniki rolne, zmniejszone w stosownych przypadkach zgodnie z art. 22, stosuje się wyłącznie do towarów wymienionych w załączniku 1.
3. Wspólnota stosuje w odniesieniu do Turcji te same cła specyficzne, które stanowią składnik rolny mający zastosowanie do państw trzecich.
4. Turcja stosuje w odniesieniu do przywozu ze Wspólnoty składnik rolny stosowany zgodnie z art. 19.

Artykuł 21

Bez względu na zasady określone w niniejszej decyzji, dla towarów wymienionych w załączniku 6 w tabeli 1 oraz w załączniku 6 w tabeli 2 przewiduje się odstępstwo, w ramach którego opłaty przywozowe w Turcji będą zmniejszane trzyetapowo w okresie trzech lat dla tych pierwszych towarów i jednego roku dla tych drugich towarów. Poziom tych opłat przywozowych określono w załączniku 6 w tabeli 1 oraz w załączniku 6 w tabeli 2.

Z końcem stosownych okresów przepisy niniejszej sekcji stosuje się w pełni.

Artykuł 22

1. W przypadkach gdy w handlu między Wspólnotą a Turcją cło obowiązujące na podstawowe produkty rolne zostaje zmniejszone, składnik rolny określony zgodnie z art. 20 ust. 4 w odniesieniu do przywozu do Turcji lub ten, o którym mowa w art. 20 ust. 3, w przypadku przywozu do Wspólnoty, zmniejsza się proporcjonalnie.
2. W przypadkach gdy zmniejszeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w granicach kontyngentu, Rada Stowarzyszenia opracowuje wykaz towarów i ilości, do których zmniejszony składnik rolny ma zastosowanie.
3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie do opłat przywozowych, o których mowa w art. 21.

Artykuł 23

Jeżeli przywóz jednego z produktów objętych odstępstwem lub kilku z nich powoduje lub grozi spowodowaniem w Turcji poważnych zakłóceń, które mogą zagrażać osiągnięciu celów unii celnej w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych, Strony przeprowadzają konsultacje we Wspólnym Komitecie ds. Unii Celnej w celu znalezienia obopólnie zadowalającego rozwiązania.

Jeżeli nie można znaleźć takiego rozwiązania, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej może zalecić odpowiednie sposoby utrzymania właściwego funkcjonowania unii celnej bez naruszania przepisów art. 63.

ROZDZIAŁ II

PRODUKTY ROLNE

Artykuł 24

1. Rada Stowarzyszenia niniejszym potwierdza wspólny cel Stron, jakim jest dążenie do osiągnięcia swobodnego przepływu produktów rolnych między nimi, jak przewidziano w art. 32–35 Protokołu dodatkowego.

2. Rada Stowarzyszenia stwierdza, że konieczny jest dodatkowy okres, by stworzyć warunki niezbędne do osiągnięcia swobodnego przepływu tych produktów.

Artykuł 25

1. Turcja dostosowuje swoją politykę w taki sposób, by przyjąć środki wspólnej polityki rolnej konieczne do zapewnienia swobodnego przepływu produktów rolnych. Zawiadamia Wspólnotę o decyzjach pojętych w tym względzie.

2. Przy opracowywaniu swojej polityki rolnej Wspólnota uwzględni w możliwie największym zakresie interesy tureckiego rolnictwa i powiadamia Turcję o stosownych wnioskach Komisji oraz decyzjach podejmowanych na ich podstawie.

3. W Radzie Stowarzyszenia mogą być prowadzone konsultacje w sprawie wniosków i decyzji, o których mowa w ust. 2, oraz środków, które Turcja zamierza podjąć w dziedzinie rolnictwa na podstawie ust. 1.

Artykuł 26

Wspólnota i Turcja stopniowo udoskonalają, w sposób wzajemnie korzystny, zasady preferencyjne, które przyznają sobie nawzajem w handlu produktami rolnymi. Rada Stowarzyszenia regularnie bada udoskonalenia wprowadzone w tych zasadach preferencyjnych.

Artykuł 27

Rada Stowarzyszenia przyjmuje przepisy niezbędne do osiągnięcia swobodnego przepływu produktów rolnych między Wspólnotą a Turcją po stwierdzeniu, że Turcja przyjęła środki wspólnej polityki rolnej, o których mowa w art. 25 ust. 1.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY CELNE

Artykuł 28

1. W dniu wejścia w życie niniejszej decyzji Turcja przyjmuje, w oparciu o rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ⁽¹⁾ ustanawiające przepisy w celu wykonania tegoż rozporządzenia, przepisy w następujących dziedzinach:

- a) pochodzenie towarów;
- b) wartość celna towarów;
- c) wprowadzenie towarów na obszar unii celnej;
- d) zgłoszenie celne;
- e) dopuszczenie do swobodnego obrotu;
- f) procedury zawieszające i gospodarcze procedury celne;
- g) przemieszczanie towarów;
- h) dług celny;
- i) prawo do odwołania.

2. Turcja podejmuje środki niezbędne do wykonania w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji przepisów opartych na:

- a) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3842/86 z dnia 1 grudnia 1986 r. określającym środki uniemożliwiające dopuszczanie do swobodnego obrotu towarów podrabianych ⁽²⁾ oraz rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3077/87 z dnia 14 października 1987 r. określającym środki wykonawcze do tegoż rozporządzenia ⁽³⁾;
- b) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniach Komisji (EWG) nr 2287/83, (EWG) nr 2288/83, (EWG) nr 2289/83 oraz (EWG) nr 2290/83 z dnia 29 lipca 1983 r. ustanawiających środki wykonawcze do tegoż rozporządzenia ⁽⁵⁾;
- c) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 616/78 w sprawie dowodu pochodzenia niektórych wyrobów włókienniczych, objętych działem 51 lub działami 53–62 Wspólnej Taryfy Celnej i przywożonych do Wspólnoty oraz w sprawie warunków przyjęcia takiego dowodu ⁽⁶⁾.

3. Komitet Współpracy Celnej określa środki właściwe w celu wykonania ust. 1 i 2.

Artykuł 29

Wzajemna pomoc w kwestiach celnych, której udzielają sobie organy administracyjne Stron, podlega przepisom załącznika 7, który w odniesieniu do Wspólnoty obejmuje kwestie należące do jej kompetencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 18.12.1986, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 15.10.1987, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 105.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 220 z 11.8.1983.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.1978, s. 1.

Artykuł 30

Przed wejściem w życie niniejszej decyzji Komitet Współpracy Celnej opracowuje odpowiednie przepisy dotyczące wzajemnej pomocy w sprawie odzyskiwania długów.

ROZDZIAŁ IV

ZBLIŻENIE PRZEPISÓW

SEKCJA I

Ochrona własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej

Artykuł 31

1. Strony potwierdzają znaczenie, jakie przywiązują do zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej.

2. Strony uznają, że unia celna może właściwie funkcjonować, wyłącznie jeżeli w obu jej częściach składowych zapewnia się równoważne poziomy skutecznej ochrony praw własności intelektualnej. Zobowiązują się zatem do wypełniania zobowiązań określonych w załączniku 8.

SEKCJA II

Konkurencja

A. Reguły konkurencji unii celnej

Artykuł 32

1. Poniżej wymienione praktyki są niezgodne z właściwym funkcjonowaniem unii celnej, w zakresie, w jakim mogą wpływać na wymianę handlową między Wspólnotą a Turcją: wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami, decyzje związków przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione, których celem lub skutkiem jest zapobieganie, ograniczanie lub zakłócanie konkurencji, a w szczególności te, które polegają na:

- a) ustalaniu w sposób bezpośredni lub pośredni cen zakupu lub sprzedaży albo innych warunków transakcji;
- b) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji, rynków, rozwoju technicznego lub inwestycji;
- c) podziale rynków lub źródeł zaopatrzenia;
- d) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaj handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

2. Porozumienia lub decyzje zakazane na mocy niniejszego artykułu są nieważne z mocy prawa.

3. Jednakże przepisy ust. 1 mogą zostać uznane za niemające zastosowania do:

- każdego porozumienia lub każdej kategorii porozumień między przedsiębiorstwami,
- każdej decyzji lub każdej kategorii decyzji związków przedsiębiorstw,
- każdej praktyki uzgodnionej lub kategorii praktyk uzgodnionych,

które przyczyniają się do polepszenia produkcji lub dystrybucji produktów bądź do popierania postępu technicznego lub gospodarczego, przy zastrzeżeniu dla użytkowników słusznej części zysku, który z tego wynika, oraz bez:

- a) nakładania na zainteresowane przedsiębiorstwa ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów;
- b) dawania przedsiębiorstwom możliwości eliminowania konkurencji w stosunku do znacznej części danych produktów.

Artykuł 33

1. Wszelkie nadużywanie przez jedno przedsiębiorstwo lub kilka przedsiębiorstw pozycji dominującej na terytoriach Wspólnoty lub Turcji jako całości lub na znacznej części tych terytoriów jest zakazane jako niezgodne z właściwym funkcjonowaniem unii celnej, w zakresie, w jakim może wpływać na wymianę handlową między Wspólnotą a Turcją.

2. Nadużywanie takie może polegać w szczególności na:

- a) narzucaniu w sposób bezpośredni lub pośredni niesłusznych cen zakupu lub sprzedaży albo innych niesłusznych warunków transakcji;
- b) ograniczaniu produkcji, rynków lub rozwoju technicznego ze szkodą dla konsumentów;
- c) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- d) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczajnie handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

Artykuł 34

1. Wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie Wspólnoty lub Turcję przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z właściwym funkcjonowaniem unii celnej, w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Wspólnotą a Turcją.

2. Zgodna z funkcjonowaniem unii celnej jest:

- a) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów;
- b) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi;

c) pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie, w jakim jest niezbędna do skompensowania niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych tym podziałem;

d) przez okres pięciu lat od wejścia w życie niniejszej decyzji – pomoc przeznaczona na wspieranie rozwoju gospodarczego słabiej rozwiniętych regionów Turcji, o ile pomoc ta nie zmienia warunków wymiany handlowej między Wspólnotą a Turcją w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

3. Za zgodną z funkcjonowaniem unii celnej może zostać uznana:

a) zgodnie z art. 43 ust. 2 Protokołu dodatkowego – pomoc na sprzyjanie rozwojowi gospodarstwu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski, lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia;

b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego Wspólnoty lub Turcji;

c) przez okres pięciu lat od wejścia w życie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 43 ust. 2 Protokołu dodatkowego, pomoc przeznaczona na przeprowadzenie dostosowań strukturalnych, które są niezbędne ze względu na ustanowienie unii celnej. Rada stowarzyszenia dokonuje przeglądu stosowania tego przepisu po upływie wspomnianego okresu.

d) pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;

e) pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej między Wspólnotą a Turcją w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;

f) inne kategorie pomocy, jakie może określić Rada Stowarzyszenia.

Artykuł 35

Każda praktyka niezgodna z art. 32, 33 i 34 ocenia się na podstawie kryteriów wynikających ze stosowania reguł przewidzianych w art. 85, 86 i 92 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz w prawodawstwie wtórnym.

Artykuł 36

Strony dokonują wymiany informacji, uwzględniając ograniczenia wynikające z wymogów zachowania tajemnicy zawodowej i tajemnicy handlowej.

Artykuł 37

1. W ciągu dwóch lat od wejścia w życie unii celnej Rada Stowarzyszenia przyjmuje w drodze decyzji niezbędne przepisy w celu wykonania art. 32, 33 i 34 oraz powiązanych części art. 35. Przepisy te opierają się na przepisach już istniejących we Wspólnocie oraz określają między innymi rolę każdego organu ds. konkurencji.

2. Do czasu przyjęcia tych przepisów

- a) organy Wspólnoty lub Turcji rozstrzygają o dopuszczalności porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych oraz w sprawie nadużywania pozycji dominującej zgodnie z art. 32 i 33;
- b) postanowienia kodeksu GATT w sprawie dotacji stosuje się jako przepisy w celu wykonania art. 34.

Artykuł 38

1. Jeżeli Wspólnota lub Turcja uważa, że dana praktyka jest niezgodna z warunkami art. 32, 33 lub 34 oraz

— nie jest poprawnie ujęta w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 37, lub

— w przypadku braku takich przepisów, i jeżeli praktyka ta powoduje lub może spowodować poważne naruszenie interesów drugiej Strony lub istotną szkodę dla jej przemysłu krajowego, może podjąć właściwe środki po przeprowadzeniu konsultacji we Wspólnym Komitecie ds. Unii Celnej lub po upływie 45 dni roboczych od chwili złożenia wniosku o takie konsultacje. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie unii celnej.

2. W przypadku praktyk niezgodnych z art. 34, takie właściwe środki, w przypadku gdy ma do nich zastosowanie Układ ogólny w sprawie tariff celnych i handlu, mogą zostać przyjęte wyłącznie zgodnie z procedurami i na warunkach, które określono w Układzie ogólnym w sprawie tariff celnych i handlu, oraz jakimkolwiek innym odpowiednim dokumencie wynegocjowanym w ramach tego układu, mającym zastosowanie w stosunkach między Stronami.

B. Zbliżanie przepisów

Artykuł 39

1. W celu osiągnięcia integracji gospodarczej, której służyć ma unia celna, Turcja dba o to, by jej przepisy w dziedzinie konkurencji zostały dostosowane do przepisów Wspólnoty Europejskiej i by były skutecznie stosowane.

2. W celu wywiązania się ze zobowiązań określonych w ust. 1 Turcja:

- a) przyjmuje przed wejściem w życie unii celnej przepisy ustawowe zakazujące zachowań przedsiębiorstw na warunkach określonych w art. 85 i 86 Traktatu WE. Zapewnia również stosowanie w Turcji, w ciągu jednego roku od wejścia w życie unii celnej, zasad zawartych w rozporządzeniach o wyłączeniach grupowych obowiązujących we Wspólnocie, jak również orzecznictwa wypracowanego przez organy WE. Wspólnota bezzwłocznie informuje Turcję o wszelkich

procedurach związanych z przyjęciem, zniesieniem lub wniesieniem zmian do rozporządzeń w sprawie wyłączeń grupowych przez WE po wejściu w życie unii celnej. Po przekazaniu takiej informacji Turcji przysługuje jeden rok na dostosowanie swoich przepisów, o ile jest to konieczne;

b) przed wejściem w życie unii celnej ustanawia organ ds. konkurencji, który skutecznie stosuje te przepisy i zasady;

c) przed wejściem w życie niniejszej decyzji dostosowuje wszelką pomoc udzielaną sektorowi włókienniczemu i odzieżowemu do reguł określonych w stosownych wspólnotowych zasadach ramowych i wytycznych na podstawie art. 92 i 93 Traktatu WE. Turcja informuje Wspólnotę o wszelkich programach pomocy dla tego sektora, dostosowanych zgodnie z tymi zasadami ramowymi i wytycznymi. Wspólnota bezzwłocznie informuje Turcję o wszelkich procedurach związanych z przyjęciem, zniesieniem lub wniesieniem zmian do takich zasad ramowych i wytycznych przez Wspólnotę po wejściu w życie unii celnej. Po przekazaniu takiej informacji Turcji przysługuje jeden rok na dostosowanie swoich przepisów;

d) w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej decyzji dostosowuje wszelkie programy pomocy inne niż te, które dotyczą sektora włókienniczego i odzieżowego, do reguł określonych we wspólnotowych zasadach ramowych i wytycznych na podstawie art. 92 i 93 Traktatu WE. Wspólnota możliwie jak najszybciej informuje Turcję o wszelkich procedurach związanych z przyjęciem, zniesieniem lub wniesieniem zmian do takich zasad ramowych i wytycznych przez Wspólnotę. Po przekazaniu takiej informacji Turcji przysługuje jeden rok na dostosowanie swoich przepisów;

e) w ciągu dwóch lat od wejścia w życie unii celnej informuje Wspólnotę o wszelkich programach pomocy obowiązujących w Turcji, dostosowanych zgodnie z lit. d). Jeżeli planuje się przyjęcie nowego programu, Turcja możliwie jak najszybciej informuje Wspólnotę o treści takiego programu;

f) powiadamia Wspólnotę o zamiarze udzielenia wszelkiej pomocy indywidualnej przedsiębiorstwu lub grupie przedsiębiorstw, która podlegałaby zgłoszeniu na podstawie wspólnotowych zasad ramowych i wytycznych, gdyby udzielało jej państwo członkowskie, lub o udzielanej indywidualnie pomocy, która nie wchodzi w zakres wspólnotowych zasad ramowych i wytycznych, o wartości powyżej 12 mln ECU, która podlegałaby zgłoszeniu na mocy prawa WE, gdyby udzielało jej państwo członkowskie.

Jeżeli chodzi o pomoc indywidualną udzielaną przez państwa członkowskie i z zastrzeżeniem analizy przeprowadzanej przez Komisję, na podstawie art. 93 Traktatu WE, Turcja będzie informowana na takich zasadach jak państwa członkowskie.

3. Wspólnota i Turcja informują się wzajemnie o wszelkich zmianach w ich przepisach dotyczących praktyk ograniczających konkurencję ze strony przedsiębiorstw. Informują się także nawzajem o przypadkach, w których te przepisy zastosowano.

4. W odniesieniu do informacji przekazywanych na podstawie ust. 2 lit. c), e) i f) Wspólnocie przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń wobec pomocy udzielanej przez Turcję, którą Wspólnota uznałaby za niezgodną z prawem na mocy prawa WE, gdyby udzielało jej państwo członkowskie. Jeżeli Turcja nie zgadza się z opinią Wspólnoty i jeżeli sprawa nie zostanie rozwiązana w ciągu 30 dni, zarówno Wspólnota, jak i Turcja mają prawo przekazać sprawę do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu.

5. Turcji przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń i zaskarżenia w Radzie Stowarzyszenia pomocy udzielonej przez państwo członkowskie, którą Turcja uznaje za niezgodną z prawem na mocy prawa WE. Jeżeli Rada Stowarzyszenia nie rozstrzygnie sprawy w ciągu trzech miesięcy, może zdecydować o przekazaniu jej do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Artykuł 40

1. Wspólnota możliwie jak najszybciej informuje Turcję o przyjęciu jakiegokolwiek decyzji na mocy art. 85, 86 i 92 Traktatu WE, która może mieć wpływ na interesy Turcji.

2. Turcji przysługuje prawo do zwrócenia się o informacje o dowolnej sprawie, w której Wspólnota podjęła decyzję na mocy art. 85, 86 i 92 Traktatu WE.

Artykuł 41

W odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym przyznano specjalne lub wyłączne uprawnienia, Turcja zapewnia przestrzeganie zasad Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, szczególnie art. 90, jak również zasad zawartych w prawodawstwie wtórnym i orzecznictwie wypracowanym na jego podstawie, przed upływem pierwszego roku po wejściu w życie unii celnej.

Artykuł 42

Turcja stopniowo dostosowuje, zgodnie z warunkami i harmonogramem określonymi przez Radę Stowarzyszenia, wszelkie monopole państwowe o charakterze handlowym w sposób gwarantujący, że do końca drugiego roku po dniu wejścia w życie niniejszej decyzji nie będzie miała miejsce dyskryminacja między obywatelami państw członkowskich i Turcji ze względu na warunki, na których towary są nabywane i sprzedawane.

Artykuł 43

1. Jeżeli Wspólnota lub Turcja uważa, że działania antykonkurencyjne prowadzone na terytorium drugiej Strony wywierają niekorzystny wpływ na jej interesy lub interesy jej przedsiębiorstw, pierwsza Strona może powiadomić drugą Stronę i zażądać podjęcia przez organ ds. konkurencji drugiej Strony odpowiednich działań w celu egzekwowania prawa. Takie powiadomienie powinno określać, w miarę możliwości jak najdokładniej, charakter działań antykonkurencyjnych i ich wpływ na interesy Strony powiadamiającej oraz zawierać zapewnienie o gotowości do przekazania dalszych informacji i podjęcia innych form współpracy, jakie tylko Strona powiadamiająca może zapewnić.

2. Po otrzymaniu powiadomienia na mocy ust. 1 i po takich rozmowach między Stronami, jakie mogą być stosowne i przy-

datne w danych okolicznościach, organ ds. konkurencji Strony powiadamianej rozważy, czy podejmie działanie w celu egzekwowania prawa w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych określonych w powiadomieniu. Strona powiadamiana poinformuje Stronę powiadamiającą o swojej decyzji. Jeżeli działania w celu egzekwowania prawa zostaną podjęte, Strona powiadamiana poinformuje Stronę powiadamiającą o ich wyniku oraz w miarę możliwości o znaczących postępkach pośrednich.

3. Żaden z przepisów niniejszego artykułu nie ogranicza swobody podejmowania decyzji, jaką dysponuje Strona powiadamiana, czy należy podjąć działania w celu egzekwowania prawa w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych wskazanych w powiadomieniu, ani nie stanowi przeszkody w podejmowaniu przez Stronę powiadamiającą działań w celu egzekwowania prawa w stosunku do takich działań antykonkurencyjnych.

SEKCJA III

Instrumenty ochrony handlu

Artykuł 44

1. Na wniosek jednej ze Stron Rada Stowarzyszenia dokonuje przeglądu zasady stosowania przez jedną ze Stron w jej stosunkach z drugą Stroną instrumentów ochrony handlowej innych niż środki ochronne. W ramach tego przeglądu Rada Stowarzyszenia może postanowić o zawieszeniu stosowania tych instrumentów, pod warunkiem że Turcja wdrożyła przepisy dotyczące konkurencji, kontroli pomocy państwa oraz inne przepisy wspólnotowego dorobku prawnego dotyczące rynku wewnętrznego i zapewniła ich skuteczne stosowanie, oferując w ten sposób gwarancję ochrony przed nieuczciwą konkurencją porównywalną do tej istniejącej na rynku wewnętrznym.

2. Zasady wprowadzania w życie środków antydumpingowych określonych w art. 47 Protokołu dodatkowego pozostają w mocy.

Artykuł 45

W drodze odstępstwa od przepisów sekcji II rozdziału V, procedury konsultacyjne i decyzyjne, o których mowa w rzeczonyj sekcji, nie znajdują zastosowania do środków ochrony handlowej podjętych przez Strony.

W ramach stosowania środków polityki handlowej w stosunku do państw trzecich, Strony podejmują starania, poprzez wymianę informacji i konsultacje, w celu zbadania możliwości uzgodnienia swoich działań, jeżeli pozwalają na to okoliczności i nie sprzeciwiają się temu ich międzynarodowe zobowiązania.

Artykuł 46

W drodze odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów zapisanej w rozdziale I, w przypadku gdy jedna Strona podjęła lub podejmuje środki antydumpingowe lub inne środki z tytułu instrumentów polityki handlowej, o których mowa w art. 44, w stosunkach z drugą Stroną lub państwem trzecim, może ona objąć tymi środkami przywóz danych towarów z terytorium drugiej Strony. W takim przypadku powiadamia ona Wspólny Komitet ds. Unii Celnej.

Artykuł 47

Przy wypełnianiu formalności przywozowych w odniesieniu do produktów będących przedmiotem środków polityki handlowej przewidzianych w poprzedzających artykułach, władze państwa przywozu żądają od importera określenia na zgłoszeniu celnym pochodzenia danych produktów.

Jeżeli jest to bezwzględnie konieczne ze względu na poważne i uzasadnione wątpliwości, można żądać dodatkowego dowodu w celu sprawdzenia rzeczywistego pochodzenia danych produktów.

SEKCJA IV**Zamówienia publiczne****Artykuł 48**

Możliwie jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji Rada Stowarzyszenia wyznaczy datę rozpoczęcia negocjacji w celu wzajemnego otwarcia rynków zamówień publicznych Stron.

Rada Stowarzyszenia dokonuje co roku przeglądu postępów w tej dziedzinie.

SEKCJA V**Podatki bezpośrednie****Artykuł 49**

Żaden z przepisów niniejszej decyzji nie ma skutku w postaci:

- rozszerzenia przywilejów fiskalnych przyznanych przez każdą ze Stron w jakichkolwiek umowach lub porozumieniach międzynarodowych, które są dla tej Strony wiążące,
- przeszkody dla przyjęcia lub stosowania przez każdą ze Stron jakiegokolwiek środka mającego na celu zapobieganie uchylaniu się od podatków,
- przeszkody dla prawa każdej ze Stron do stosowania odpowiednich przepisów prawa podatkowego w odniesieniu do podatników, którzy nie są w identycznej sytuacji ze względu na miejsce zamieszkania.

Podatki pośrednie**Artykuł 50**

1. Żadna ze Stron nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty drugiej Strony podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe.

Żadna ze Stron nie nakłada na produkty drugiej Strony podatków wewnętrznych, które pośrednio chronią inne produkty.

2. Produkty wywożone na terytorium jednej ze Stron nie kwalifikują się do zwrotu wewnętrznych podatków pośrednich, który przekracza podatki pośrednie nakładane bezpośrednio lub pośrednio na te produkty.

3. Strony uchylają wszelkie przepisy istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji, które są sprzeczne z powyższymi przepisami.

Artykuł 51

Rada Stowarzyszenia może zalecić Stronom podjęcie środków w celu zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w dziedzinach, które nie wchodzą w zakres niniejszej decyzji, ale mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie Stowarzyszenia, oraz w dziedzinach objętych zakresem niniejszej decyzji, dla których nie przewiduje się w niej określonych procedur.

ROZDZIAŁ V**PRZEPISY INSTYTUCJONALNE****SEKCJA I****Wspólny Komitet ds. Unii Celnej WE-Turcja****Artykuł 52**

1. Zgodnie z art. 24 układu o stowarzyszeniu niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet ds. Unii Celnej WE-Turcja. Na forum komitetu odbywa się wymiana poglądów i informacji, formułuje się zalecenia dla Rady Stowarzyszenia oraz wydaje się opinie w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania unii celnej.

2. Na forum komitetu Strony konsultują się ze sobą we wszelkich kwestiach dotyczących wykonania niniejszej decyzji, które stanowią dla którejś z nich jakąś trudność.

3. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 53

1. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej składa się z przedstawicieli Stron.

2. Wspólnemu Komitetowi ds. Unii Celnej przewodniczy naprzemiennie przez okres sześciu miesięcy przedstawiciel Wspólnoty, tj. Komisji Europejskiej, oraz przedstawiciel Turcji.

3. W celu wypełniania swoich obowiązków Wspólny Komitet ds. Unii Celnej odbywa posiedzenia, co do zasady, przynajmniej raz w miesiącu. Posiedzenia odbywają się także z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jednej ze Stron zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

4. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej może podjąć decyzję o utworzeniu podkomitetu lub grupy roboczej, które wspierałyby go w wykonywaniu obowiązków. Wspólny Komitet ds. Unii Celnej określa skład i zasady funkcjonowania takich podkomitetów lub grup roboczych w swoim regulaminie wewnętrznym. Ich obowiązki Wspólny Komitet ds. Unii Celnej określa w każdym indywidualnym przypadku.

SEKCJA II**Procedury konsultacji i podejmowania decyzji****Artykuł 54**

1. W dziedzinach o bezpośrednim znaczeniu dla funkcjonowania unii celnej i bez uszczerbku dla innych zobowiązań wynikających z rozdziałów I do IV tureckie ustawodawstwo należy zharmonizować w najszerszym możliwym zakresie z prawodawstwem wspólnotowym.

2. Dziedziny o bezpośrednim znaczeniu dla funkcjonowania unii celnej obejmują politykę handlową i umowy z państwami trzecimi zawierające aspekt handlowy w odniesieniu do wyrobów przemysłowych, ustawodawstwo w sprawie zniesienia barier technicznych w handlu wyrobami przemysłowymi, konkurencję oraz prawo własności przemysłowej i intelektualnej oraz ustawodawstwo celne.

Rada Stowarzyszenia może podjąć decyzję o rozszerzeniu wykazu dziedzin, w których należy dokonać harmonizacji, w świetle postępów w ramach Stowarzyszenia.

3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się przepisy proceduralne art. 55–60.

Artykuł 55

1. W przypadku gdy Komisja Wspólnot Europejskich opracuje nowe przepisy w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej i Komisja Wspólnot Europejskich przeprowadza konsultacje z ekspertami z państw członkowskich Wspólnoty, przeprowadza także nieformalne konsultacje z ekspertami tureckimi.

2. Przekazując swój wniosek do Rady Unii Europejskiej, Komisja Wspólnoty Europejskich przesyła jego kopie Turcji.

3. Na etapie poprzedzającym decyzję Rady Unii Europejskiej Strony, na wniosek jednej z nich, przeprowadzają ze sobą konsultację we Wspólnym Komitecie ds. Unii Celnej.

4. Strony współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas fazy przekazywania informacji i konsultacji w celu ułatwienia, w końcowej fazie tego procesu, podjęcia decyzji, która będzie najodpowiedniejsza dla właściwego funkcjonowania unii celnej.

Artykuł 56

1. Przyjmując swoje przepisy w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej, jak określono w art. 54 ust. 2, Wspólnota bezzwłocznie informuje Turcję o tym fakcie w ramach Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej, aby umożliwić Turcji przyjęcie odpowiadających im przepisów, które zapewnią właściwe funkcjonowanie unii celnej.

2. W przypadkach napotkania przez Turcję problemów przy przyjmowaniu odpowiednich przepisów Wspólny Komitet ds. Unii Celnej podejmuje wszelkie możliwe starania, by znaleźć obopólnie zadowalające rozwiązanie przy utrzymaniu właściwego funkcjonowania unii celnej.

Artykuł 57

1. Zasada harmonizacji określona w art. 54 nie ma wpływu na prawo Turcji, bez uszczerbku dla jej zobowiązań wynikających z rozdziałów od I do IV, do wprowadzania zmian w przepisach w tych dziedzinach, które mają bezpośrednie znaczenie dla właściwego funkcjonowania unii celnej, o ile Wspólny Komitet ds. Unii Celnej stwierdził, że zmienione przepisy nie mają wpływu na właściwe funkcjonowanie unii celnej lub że procedury, o których mowa ust. od 2 do 4 niniejszego artykułu, zostały dopełnione.

2. Rozważając przyjęcie nowych przepisów w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej, Turcja zasięga nieformalnie opinii Komisji Wspólnot Europejskich na temat proponowanych przepisów, tak by turecki ustawodawca mógł podjąć decyzję z pełną świadomością jej skutków dla funkcjonowania unii celnej.

Strony współpracują ze sobą w dobrej wierze w celu ułatwienia, w końcowej fazie tego procesu, podjęcia decyzji, która będzie najodpowiedniejsza dla właściwego funkcjonowania unii celnej.

3. Po osiągnięciu odpowiedniego etapu zaawansowania prac nad projektem proponowanych przepisów przeprowadza się konsultacje we Wspólnym Komitecie ds. Unii Celnej.

4. W przypadku gdy Turcja przyjmuje przepisy w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej, bezzwłocznie informuje o tym Wspólnotę w ramach Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej.

Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że przyjęcie takich przepisów przez Turcję zakłóci właściwe funkcjonowanie unii celnej, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej podejmuje starania, by znaleźć obopólnie zadowalające rozwiązanie.

Artykuł 58

1. Jeżeli na koniec konsultacji podjętych w ramach procedury przewidzianej w art. 56 ust. 2 lub art. 57 ust. 4, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej nie może znaleźć obopólnie zadowalającego rozwiązania i jeżeli jedna ze Stron uważa, że rozbieżności w danych przepisach mogą mieć wpływ na swobodny przepływ towarów, zakłócić wymianę handlową lub wywołać problemy gospodarcze na jej terytorium, może przekazać tę kwestię do Wspólnego Komitetu ds. Unii Celnej, który w razie konieczności zaleci odpowiednie sposoby uniknięcia szkód, jakie mogą wskutek tego wyniknąć.

Ta sama procedura będzie stosowana, jeżeli różnice we wdrażaniu przepisów w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej powodują ograniczenia w swobodnym przepływie towarów, zakłócenia w wymianie handlowej lub problemy ekonomiczne bądź też grożą ich wywołaniem.

2. Jeżeli rozbieżności pomiędzy prawem wspólnotowym a prawem tureckim lub różnice w ich wdrażaniu w dziedzinie mającej bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej powodują ograniczenia w swobodnym przepływie towarów lub zakłócenia w wymianie handlowej bądź też grożą ich wywołaniem i Strona, której to dotyczy, uważa, że konieczne są bezzwłoczne działania, sama może podjąć niezbędne środki ochronne i powiadomić o nich Wspólny Komitet ds. Unii Celnej; ten może zdecydować, czy należy zmienić lub znieść te środki. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie unii celnej.

Artykuł 59

W dziedzinach mających bezpośrednie znaczenie dla właściwego funkcjonowania unii celnej Komisja Wspólnot Europejskich zapewnia udział ekspertów tureckich w największym możliwym stopniu w przygotowaniu projektów środków, które mają zostać następnie przedstawione komitetom wspomagającym Komisję Wspólnot Europejskich w sprawowaniu jej uprawnień wykonawczych. W tym względzie przygotowując projekty wniosków, Komisja Wspólnot Europejskich przeprowadza konsultacje z ekspertami z Turcji na takich samych zasadach jak z ekspertami z państw członkowskich Wspólnoty. W przypadkach gdy kwestia zostaje przekazana Radzie Unii Europejskiej zgodnie z procedurą mającą zastosowanie do danego typu komitetu, Komisja Wspólnot Europejskich przekazuje Radzie Unii Europejskiej opinie tureckich ekspertów.

Artykuł 60

Tureccy eksperci biorą udział w pracy wielu komitetów technicznych, które wspomagają Komisję Wspólnot Europejskich w sprawowaniu jej uprawnień wykonawczych, w dziedzinach mających bezpośrednie znaczenie dla funkcjonowania unii celnej, gdy jest to wymagane w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania unii celnej. Procedurę związaną z tym udziałem określa Rada Stowarzyszenia przed wejściem w życie niniejszej decyzji. Wykaz komitetów znajduje się w załączniku 9. Jeżeli zdaniem Stron udział taki należałoby rozszerzyć o inne komitety, Wspólny Komitet ds. Unii Celnej może skierować niezbędne zalecenia do Rady Stowarzyszenia celem podjęcia przez nią decyzji.

SEKCJA III**Rozstrzygnięcie sporów****Artykuł 61**

Nie naruszając przepisów art. 25 ust. 1–3 układu z Ankary, jeżeli Rada Stowarzyszenia nie rozstrzygnie sporu dotyczącego zakresu lub okresu ważności środków ochronnych podjętych zgodnie z art. 58 ust. 2, środków ochronnych podjętych zgodnie z art. 63 lub środków równoważących podjętych zgodnie z art. 64 w ciągu sześciu miesięcy od daty wszczęcia tej procedury, każda ze Stron może przekazać spór do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu na mocy procedur określonych w art. 62. Orzeczenie arbitrażowe jest wiążące dla Stron sporu.

Artykuł 62

1. Jeżeli spór przekazuje się do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu, wyznacza się trzech arbitrów.

2. Obie strony sporu wyznaczają po jednym arbitrze w terminie 30 dni.

3. Dwóch wyznaczonych w ten sposób arbitrów wyznacza za obopólną zgodą arbitra przewodniczącego, który nie będzie obywatelem żadnej ze Stron. Jeśli arbitrzy nie mogą dojść do porozumienia w terminie dwóch miesięcy od ich wyznaczenia, arbiter przewodniczący wybierany jest z listy siedmiu osób sporządzonej przez Radę Stowarzyszenia. Rada Stowarzyszenia sporządza listę i dokonuje jej przeglądów zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym.

4. Sąd arbitrażowy obraduje w Brukseli. Przyjmuje on swój regulamin wewnętrzny, o ile Strony nie postanowią inaczej. Decyzje sądu arbitrażowego przyjmowane są większością głosów.

SEKCJA IV**Środki ochronne****Artykuł 63**

Strony potwierdzają, że mechanizm i zasady wprowadzania środków ochronnych przewidziane w art. 60 Protokołu dodatkowego pozostają ważne.

Artykuł 64

1. Jeżeli środek ochronny podjęty przez Stronę narusza równowagę praw i obowiązków wynikających z niniejszej decyzji, druga Strona może podjąć środki równoważące wobec tej Strony. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie unii celnej.

2. Zastosowanie mają procedury przewidziane w art. 63.

ROZDZIAŁ VI**PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE****Wejście w życie****Artykuł 65**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 31 grudnia 1995 r.

2. W trakcie 1995 r. Komitet Stowarzyszenia regularnie ocenia postępy w wykonywaniu niniejszej decyzji oraz składa sprawozdania Radzie Stowarzyszenia.

3. Przed końcem października 1995 r. obydwie Strony rozważają w Radzie Stowarzyszenia, czy przepisy niniejszej decyzji mające na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania unii celnej są wypełniane.

4. Na podstawie sprawozdań Komitetu Stowarzyszenia, jeżeli Turcja z jednej strony lub Wspólnota i jej państwa członkowskie z drugiej strony uważają, że przepisy, o których mowa w ust. 3 nie zostały wypełnione, Strona ta może powiadomić Radę Stowarzyszenia o swojej decyzji, występując o przesunięcie daty, o której mowa w ust. 1. W takim przypadku datę tę przesuwa się na dzień 1 lipca 1996 r.

5. W takim przypadku przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

6. Rada Stowarzyszenia może podjąć inne stosowne decyzje.

Wykładnia**Artykuł 66**

Przepisy niniejszej decyzji w stopniu, w jakim są one co do istoty tożsame z odpowiednimi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, podlegają w zakresie ich wykonania i stosowania do produktów objętych unią celną wykładni zgodnej z odpowiednimi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady
Stowarzyszenia UE-Turcja
L. ATIENZA SERNA

Oświadczenia

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 3 ust. 4:

Turcja zobowiązuje się dopilnować, by cła lub opłaty o skutku równoważnym pobrane na podstawie art. 3 ust. 4 akapit drugi nie były przeznaczane na żaden konkretny cel, lecz wpływały do budżetu krajowego w taki sam sposób, jak inne dochody z ceł.

Oświadczenie Wspólnoty w sprawie art. 3 ust. 3:

„Wspólnota przypomina o specjalnym statusie przyznanym górze Athos zgodnie ze wspólną deklaracją załączoną do Aktu przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 5:

„Nie naruszając art. 5 niniejszej decyzji, Turcja zamierza utrzymać przepisy określone w krajowym rozporządzeniu w sprawie systemu przywozu (turecki dziennik urzędowy nr 22158bis, 31. 12. 1994) dotyczącym używanych pojazdów silnikowych, przy jednoczesnym wprowadzeniu wymogu uzyskania zezwolenia przed dokonaniem przywozu takich produktów, przez pewien okres po wejściu w życie niniejszej decyzji”.

Oświadczenie Wspólnoty w sprawie wyrobów włókienniczych i odzieżowych w odniesieniu do art. 6:

- „1. Uzgodnienia dotyczące handlu wyrobami włókienniczymi i odzieżowymi wygasną niezwłocznie po ustaleniu, że Turcja skutecznie wdrożyła środki, których przyjęcie jest wymagane na mocy niniejszej decyzji, dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej (art. 2, 3, 4 i 5 załącznika 8), konkurencji, w tym środki dotyczące pomocy publicznej (rozdział IV, sekcja II, art. 39 ust. 1 i 2 lit. a), b) i c)), oraz że Turcja wprowadziła, zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami wielostronnymi, środki wymagane w celu dostosowania jej polityki handlowej do polityki handlowej Wspólnoty w sektorze włókienniczym, w szczególności jeśli chodzi o uzgodnienia i umowy, o których mowa w sekcji III art. 12 ust. 2.
2. Wspólnota zastosuje środki ochronne przewidziane w art. 60 Protokołu dodatkowego, jeśli niniejsze uzgodnienia dotyczące handlu wyrobami włókienniczymi i odzieżowymi nie zostaną przedłużone, mimo że Turcja nie spełni warunków wspomnianych w ust. 1.
3. Wspólnota domaga się, aby obowiązywała rzeczywista wzajemność pod względem dostępu do rynku w tym sektorze”.

Oświadczenie Turcji w sprawie wyrobów włókienniczych i odzieżowych w odniesieniu do art. 6:

- „1. Jeśli mimo wprowadzenia przez Turcję środków wspomnianych w ustępie pierwszym oświadczenia Wspólnoty w sprawie wygaśnięcia uzgodnień dotyczących handlu wyrobami włókienniczymi i odzieżowymi, konieczne będzie zniesienie wspomnianych uzgodnień, Turcja podejmie odpowiednie środki dostosowawcze.
2. W nawiązaniu do ust. 1 oświadczenia Wspólnoty w sprawie wyrobów włókienniczych i odzieżowych w odniesieniu do art. 6, Turcja rozumie, że środki dotyczące zawarcia przez Turcję umów lub uzgodnień z państwami trzecimi w sektorze włókienniczym oznaczają, iż Turcja podjęła działania niezbędne do ich zawarcia, o których mowa w art. 12 ust. 2, i że do tego czasu nadal mają zastosowanie środki, o których mowa w art. 12 ust. 3.
3. Turcja domaga się, aby w tym sektorze istniał pełny dostęp do rynku”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 6:

„Turcja stwierdza, że konieczne jest stowarzyszenie jej w pracach Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 8:

„Turcja stwierdza, że konieczne jest stowarzyszenie jej w pracach Komitetu ds. Norm i Przepisów Technicznych w celu zapewnienia współpracy na poziomie dostosowanym do celu polegającego na harmonizacji”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 8:

„Turcja pragnie podkreślić znaczenie kompleksowej, szybkiej i możliwie jak najmniej obciążającej oceny instrumentów, procedur i infrastruktury w kontekście wypełniania przez Turcję wymogów przewidzianych w instrumentach ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 8 ust. 2.

Turcja podkreśla ponadto konieczność przystąpienia przez Wspólnotę do wprowadzenia dostosowań technicznych koniecznych w związku z wypełnieniem przez Turcję wspomnianych powyżej wymogów”.

Wspólna deklaracja w sprawie art. 11:

„Strony uzgadniają, że podjęte zostaną bezzwłocznie rozmowy na szczeblu ekspertów na temat transpozycji przez Turcję wspólnotowego dorobku prawnego dotyczącego zniesienia barier technicznych w handlu”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 16:

„Turcja może zwrócić się o konsultacje w ramach Rady Stowarzyszenia w sprawie zobowiązań, jakie mogą dla niej wynikać z tytułu członkostwa w Organizacji Współpracy Gospodarczej (ECO)”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 16:

„W odniesieniu do art. 16 Turcja oświadcza, że priorytetowo potraktowane zostaną następujące umowy preferencyjne: z Bułgarią, Węgrami, Polską, Rumunią, Słowacją, Republiką Czeską, Izraelem, Estonią, Łotwą i Litwą, Marokiem, Tunezją, Egiptem”.

Oświadczenie Wspólnoty w sprawie załącznika 8:

„W celu skutecznego wdrożenia i stosowania przepisów wspomnianych w tym załączniku Wspólnota jest gotowa zapewnić Turcji odpowiednie wsparcie techniczne, zarówno przed wejściem w życie unii celnej, jak i po jej wejściu w życie”.

Oświadczenie Turcji w sprawie załącznika 8, art. 1:

„Zobowiązanie to jest bez uszczerbku dla statusu Turcji jako kraju rozwijającego się w Światowej Organizacji Handlu”.

Oświadczenie Wspólnoty w sprawie art. 44:

„W odniesieniu do art. 44 ust. 2 Wspólnota oświadcza, że Komisja Wspólnot Europejskich, bez uszczerbku dla stanowiska Rady Unii Europejskiej, w ramach wykonywania swoich obowiązków dotyczących środków antidumpingowych i ochronnych, zaoferuje Turcji informacje przed wszczęciem postępowania. W tym celu przed wejściem w życie niniejszej decyzji wspólnie określone zostaną odpowiednie zasady stosowania art. 49. Ponadto Wspólnota, badając każdą sprawę indywidualnie, w stosownych przypadkach potraktuje wyraźnie preferencyjnie zobowiązania cenowe, a nie cła, aby zakończyć sprawy antidumpingowe w przypadku wykrycia szkód”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 48:

„Turcja oświadcza, że zamierza podjąć negocjacje w celu przystąpienia do Porozumienia GATT w sprawie zamówień publicznych”.

Oświadczenie Turcji w sprawie art. 60:

„W 1995 r. w miarę harmonizacji przez Turcję swojego prawodawstwa z prawodawstwem Wspólnoty Turcja zwróci się do Rady Stowarzyszenia o wydanie decyzji w sprawie rozszerzenia jej udziału na inne komitety”.

Wspólne oświadczenie w sprawie art. 65:

1. Wszelkie wspólne decyzje Wspólnoty i jej państw członkowskich stanowiące żądanie odroczenia wejścia w życie unii celnej na mocy art. 65 ust. 4 niniejszej decyzji będą podejmowane na podstawie wniosku Komisji Wspólnot Europejskich i z zastosowaniem tej samej procedury decyzyjnej jak w przypadku przyjęcia niniejszej decyzji.
2. Ponadto odroczenie wejścia w życie niniejszej decyzji nie ma wpływu na zobowiązania umowne podjęte przez strony zgodnie z postanowieniami Protokołu dodatkowego”.

ZAAŁĄCZNIKI

- Załącznik 1* Wykaz towarów, o których mowa w art. 17
- Załącznik 2* o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. a)
- Załącznik 3* o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. b)
- Załącznik 4* o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. c)
- Załącznik 5* o którym mowa w art. 19 ust. 3
- Załącznik 6* Tabela 1 i tabela 2, o których mowa w art. 21
- Załącznik 7* w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi w sprawach celnych
- Załącznik 8* w sprawie ochrony własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej
- Załącznik 9* Wykaz komitetów, o których mowa w art. 60
- Załącznik 10* w sprawie systemów autonomicznych i umów preferencyjnych, o których mowa w art. 16
-

ZAŁĄCZNIK 1

Kod CN	Wyszczególnienie
(1)	(2)
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 10 51 do 0403 10 99	– Jogurt aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców lub kakao
0403 90 71 do 0403 90 99	– Pozostały, aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców lub kakao
0710 40 00	Kukurydza cukrowa (niepoddana obróbce cieplnej lub ugotowana na parze albo w wodzie), zamrożona
0711 90 30	Kukurydza cukrowa zakonserwowana tymczasowo (na przykład w gazowanym dwutlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących), ale nienadająca się w tym stanie do bezpośredniego spożycia;
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych albo z frakcji różnych tłuszczów lub olejów wymienionych w tym dziale, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje objęte pozycją nr 1516:
1517 10 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej, zawierająca więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1517 90 10	– Pozostała, zawierająca więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1702 50 00	Chemicznie czysta fruktoza
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao; z wyłączeniem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji, zawierającego więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierającego innych dodanych substancji, objętego kodem CN 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze wytworzone z mąki, mączki, skrobi lub ekstraktu słodowego, niezawierające proszku kakaowego lub zawierające proszek kakaowy w stosunku wagowym mniejszym niż 50%, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze towarów z pozycji nr 0401–0404, niezawierające proszku kakaowego lub zawierające proszek kakaowy w stosunku wagowym mniejszym niż 10%, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1902	Makarony, z wyłączeniem makaronów nadziewanych objętych kodami CN 1902 20 10 oraz 1902 20 30; kuskus, nawet przygotowany
1903	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża inne niż kukurydza (zboże), w postaci ziarna, wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
2001 90 30	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym
2001 90 40	Ignamy, słodkie ziemniaki i inne podobne jadalne części roślin zawierające 5 % masy skrobi lub więcej, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym
2004 10 91	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone
2004 90 10	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>) przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożona

(1)	(2)
2005 20 10	Ziemniaki w postaci mąki, mączki lub płatków, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
2005 80 00	Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>) przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem winnym lub kwasem octowym, niezamrożona
2008 92 45	Preparaty typu müsli bazujące na nieprażonych płatkach zbożowych
2008 99 85	Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>) inaczej przetworzona lub zakonserwowana, niezawierająca dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2008 99 91	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin zawierające 5 % masy skrobi lub więcej, inaczej przetworzone lub zakonserwowane i niezawierające dodatku alkoholu lub dodatku cukru
2101 10 99	Przetwory na bazie ekstraktów, esencji lub koncentratów kawy lub na bazie kawy, inne niż objęte kodem CN 2101 10 91
2101 20 90	Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, lub na bazie herbaty lub herbaty paragwajskiej, inne niż objęte kodem CN 2101 20 10
2101 30 19	Palone namiastki kawy z wyłączeniem palonej cykorii
2101 30 99	Ekstrakty, esencje i koncentraty palonych namiastek kawy z wyjątkiem wytworzonych z cykorii palonej
2102 10 31	Drożdże piekarnicze
2102 10 39	
2105	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, inne niż objęte kodami CN 2106 10 10 i 2106 90 91 i inne niż aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe
2202 90 91	Napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych objętych kodem CN 2009, zawierające produkty objęte kodami CN od 0401 do 0404 lub tłuszcz uzyskany z produktów objętych kodami CN od 0401 do 0404
2202 90 95	
2202 90 99	
2905 43 00	Mannit
2905 44	D-sorbit (sorbitol)
ex 3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny
ex 3505 10	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane, z wyłączeniem estryfikowanych lub eteryfikowanych skrobi objętych pozycją 3505 10 50
3505 20	Kleje na bazie skrobi lub dekstryn lub innych skrobi modyfikowanych
3809 10	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (np. klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach papierniczym, skórzanym i podobnych, na bazie substancji amyłowych, gdzie indziej niewłączone i niewymienione
3823 60	Sorbit inny niż ten objęty kodem CN 2905 44

ZAŁĄCZNIK 2

Wykaz produktów podstawowych

pszenica zwykła objęta kodem CN 1001 90 99
pszenica durum objęta kodem CN 1001 10
żyto objęte kodem CN 1002 00 00
jęczmień objęty kodem CN 1003 00 90
kukurydza objęta kodem CN 1005 90 00
ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20
cukier biały objęty kodem CN 1701 99 10
izoglukoza objęta kodem CN ex 1702 40 10
melasy objęte kodem CN 1703
odtłuszczone mleko w proszku (GP2) objęte kodem CN ex 0402 10 19
mleko pełne w proszku (GP3) objęte kodem CN ex 0402 21 19
masło (GP6) objęte kodem CN ex 0405 00

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
10	-- zawierająca więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka											15
1517 90	- Pozostałe:											
10	-- zawierające więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka											15
1702 50	Chemicznie czysta fruktoza							(^b)				
1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:											
1704 10	- Guma do żucia, nawet pokryta cukrem: -- Zawierająca mniej niż 60 % masy sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza):											
11	--- Guma w paskach					30		58				
19	--- Pozostała -- Zawierająca 60% masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza):					30		58				
91	--- Guma w paskach					16		70				
99	--- Pozostała					16		70				
1704 90	- Pozostałe:											
30	-- Biała czekolada							45			20	
1704 90 31								70				
1704 90 71								47				
1704 90 72								47				
1704 90 73	Lokum					17		85				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1704 90 73							10	85				5
1704 90 81								97				
	- Pozostałe:											
51 do 99		Zob. załącznik 4										
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao:											
1806 10	- Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:											
10	-- Niezawierający sacharozy lub zawierający mniej niż 65 % masy sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							60 (*)				
30	-- Zawierający 65 % masy lub więcej, ale mniej niż 80% masy, sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							75				
90	-- Zawierający 80% masy lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							100				
1806 20	- Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg:	Zob. załącznik 4										
	-- Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:											
1806 31	--- Nadziewane	Zob. załącznik 4										
ex 1806 31								44		10		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1806 32	--- Bez nadzienia:											
10	---- Z dodatkami zbóż, owoców lub orzechów	Zob. załącznik 4										
ex 1806 32 10							10	45				
90	--- Pozostałe											
	---- Zawierające 3 % masy lub więcej, ale mniej niż 6 % masy tłuszczu mlecznego							50			20	
	---- Pozostałe	Zob. załącznik 4										
1806 90	- Pozostałe:											
1806 90 40								50		11		
11 do 90		Zob. załącznik 4										
1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze wytworzone z mąki, mączki, skrobi lub ekstraktu słodowego, niezawierające proszku kakaowego lub zawierające proszek kakaowy w stosunku wagowym mniejszym niż 50%, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze towarów z pozycji nr 0401–0404, niezawierające proszku kakaowego lub zawierające proszek kakaowy w stosunku wagowym mniejszym niż 10%, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone											
1901 10	- Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej	Zob. załącznik 4										
1901 20	- Mieszaniny i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji 1905	Zob. załącznik 4										
1901 90	- Pozostałe											
	-- Ekstrakt słodowy:											
11	--- O zawartości suchego ekstraktu 90% masy lub większej				195							
19	--- Pozostałe				159							

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
10	-- Mace	168										
20	-- Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby					644						
30 do 90	-- Pozostałe:	Zob. załącznik 4										
2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:											
2001 90	-- Pozostałe:	Zob. załącznik 4										
30	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)					100 ^(a)						
40	-- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej					40 ^(a)						
2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym zamrożone:											
2004 10	-- Ziemniaki:											
91	-- W postaci mąki, mączki lub płatków	Zob. załącznik 4										
2004 90	-- Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:											
10	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)					100 ^(a)						
2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone											
2005 20	-- Ziemniaki:											
10	-- W postaci mąki, mączki lub płatków	Zob. załącznik 4										
2005 80	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)					100 ^(a)						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
10	-- Dekstryny:					189						
	-- Pozostałe skrobie modyfikowane:											
90	--- Pozostałe					189						
3505 20	- Kleje:											
10	-- Zawierające mniej niż 25% masy skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					48						
30	-- Zawierające 25% masy lub więcej, ale mniej niż 55% masy, skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					95						
50	-- Zawierające 55% masy lub więcej, ale mniej niż 80% masy, skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					151						
90	-- Zawierające 80% masy lub więcej skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					189						
3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemyśle włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
3809 10	- Na bazie substancji skrobiowych:											
10	-- Zawierające mniej niż 55% masy tych substancji					95						
30	-- Zawierające 55 % masy lub więcej tych substancji, ale mniej niż 70 % masy					132						
50	-- Zawierające 70% masy lub więcej tych substancji, ale mniej niż 83% masy					161						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
90	-- Zawierające 83% masy lub więcej tych substancji					189						
3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; produkty odpadowe przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
3824 60	- Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44: -- W roztworze wodnym:											
11	--- Zawierający 2 % masy mannitu lub mniej, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					172						
19	--- Pozostałe -- Pozostałe:							90				
91	--- Zawierające 2 % masy mannitu lub mniej, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					245						
99	--- Pozostałe							128				

(^a) W 100 kilogramach odsączonych słodkich ziemniaków itp. lub kukurydzy.

(^b) Zob. art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1294/94.

(^c) Składnik rolny nie jest naliczany w przypadku przywozu produktów niezawierających lub zawierających mniej niż 5% masy sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy, wyrażonej jako sacharoza.

ZAŁĄCZNIK 4

Zawartość tłuszczu mlecznego	Zawartość białka mleka	Skrobia/glukoza (jako % masy) (*)																		
		≥ 0 < 5					≥ 5 < 25					≥ 25 < 50					≥ 50 < 75			≥ 75
		Zawartość sacharozy/cukru inwertowanego/izoglukozy (jako % masy) (**)																		
(% masy) (***)		≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30	≥ 0 < 5	≥ 5
≥ 0 < 1,5	≥ 0 < 2,5	0,00	8,80	16,51	23,84	34,11	2,28	11,08	18,78	26,12	36,39	4,86	13,67	21,37	28,71	7,66	16,46	24,17	10,45	19,26
	≥ 2,5 < 6	19,73	28,53	36,23	43,57	53,84	22,00	30,81	38,51	45,85	56,12	24,59	33,39	41,10	48,43	27,39	36,19	43,89	30,18	38,98
	≥ 6 < 18	59,18	67,98	75,68	83,02	93,29	61,46	70,26	77,96	83,30	95,57	64,04	72,85	80,55	87,88	66,84	45,64	83,34	69,63	78,43
	≥ 18 < 30	105,68	114,48	122,18	129,52	139,9	107,95	116,76	124,46	131,79	142,06	110,54	119,34	127,05	134,38	113,33	122,14	129,84	116,13	124,93
	≥ 30 < 60	205,71	214,52	222,22	229,56	293,83	207,99	216,79	224,50	231,83	xxx	210,58	219,38	227,08	xxx	213,37	333,18	xxx	xxx	xxx
	≥ 60	293,07	301,88	309,58	xxx	xxx	295,35	304,15	311,86	xxx	xxx	297,94	306,74	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx
≥ 1,5 < 3	≥ 0 < 2,5	5,17	13,97	21,67	29,01	39,28	7,44	16,25	23,95	31,28	41,55	10,03	18,83	26,54	33,87	12,82	21,63	29,33	15,62	24,42
	≥ 2,5 < 6	24,89	33,69	41,40	48,73	59,00	27,17	35,97	43,67	51,01	61,28	29,76	36,56	46,26	53,60	32,55	41,35	49,06	35,34	44,15
	≥ 6 < 18	64,34	73,15	80,50	88,19	98,46	66,62	75,42	83,13	90,46	100,73	69,21	78,01	85,71	93,05	72,00	80,81	88,51	74,80	83,60
	≥ 18 < 30	110,84	119,64	127,35	134,68	144,95	113,12	121,92	129,62	136,96	147,23	115,70	127,51	132,21	139,55	118,50	127,30	135,01	121,29	130,10
	≥ 30 < 60	210,88	219,68	227,39	234,72	244,99	213,16	221,96	229,66	237,00	xxx	215,74	224,55	232,25	xxx	218,54	227,64	xxx	xxx	xxx
	≥ 60	298,24	307,04	314,74	xxx	xxx	300,51	309,32	317,02	xxx	xxx	303,10	311,90	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx
≥ 3 < 6	≥ 0 < 2,5	10,33	19,13	26,84	34,17	44,44	12,61	21,41	29,11	36,45	46,72	15,19	24,00	31,70	39,04	17,99	26,79	34,50	20,78	29,59
	≥ 2,5 < 12	45,37	54,17	61,88	69,21	79,48	47,65	56,45	64,15	71,49	81,76	50,23	59,04	66,74	74,08	53,03	61,83	69,54	55,82	64,63
	≥ 12	110,37	119,17	126,88	134,21	144,48	112,65	121,45	129,15	136,49	146,76	115,23	124,04	131,74	139,08	118,03	126,83	xxx	120,82	xxx
≥ 6 < 9	≥ 0 < 4	17,22	26,02	33,72	41,06	51,33	19,49	28,30	36,00	43,34	53,61	22,08	30,88	38,59	45,92	24,88	33,68	41,38	27,67	36,47
	≥ 4 < 15	59,63	68,43	76,14	83,47	93,74	61,91	70,71	78,41	85,75	96,02	64,49	73,30	81,00	88,34	67,29	76,09	83,79	70,08	78,89
	≥ 15	117,26	126,06	133,76	141,10	151,37	119,53	128,34	136,04	143,38	153,65	122,12	130,92	138,63	145,96	124,92	133,72	xxx	127,71	xxx

Zawartość tłuszczu mlecznego	Zawartość białka mleka	Skrobia/glukoza (jako % masy) (*)																		
		≥ 0 < 5					≥ 5 < 25					≥ 25 < 50				≥ 50 < 75			≥ 75	
		Zawartość sacharozy/cukru inwertowanego/izoglukozy (jako % masy) (**)																		
(% masy) (***)		≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30	≥ 0 < 5	≥ 5
≥ 9 < 12	≥ 0 < 6	24,10	32,68	40,61	47,95	58,22	26,38	35,18	42,86	50,22	60,49	28,97	37,77	45,47	52,81	31,76	40,57	48,27	34,56	43,36
	≥ 6 < 18	73,87	82,68	90,38	97,72	107,99	76,15	84,95	92,66	99,99	110,26	78,74	87,54	95,24	102,58	81,53	90,34	98,04	84,33	93,13
	≥ 18	122,73	131,54	139,24	146,58	156,85	125,01	133,81	141,52	148,85	xxx	127,60	136,40	144,10	xxx	130,39	139,20	xxx	xxx	xxx
≥ 12 < 18	≥ 0 < 6	34,43	43,24	50,94	58,28	68,55	36,71	45,51	53,22	60,55	70,82	39,30	48,10	55,80	63,14	42,09	50,90	58,60	44,89	53,69
	≥ 6 < 18	83,14	91,94	99,64	103,98	117,25	85,41	94,22	101,92	109,26	119,53	88,00	96,80	104,51	111,84	90,80	99,60	107,30	93,59	102,39
	≥ 18	126,02	134,82	142,53	149,86	160,13	128,30	137,10	144,80	152,14	xxx	130,88	139,69	147,39	xxx	133,68	142,48	xxx	xxx	xxx
≥ 18 < 26	≥ 0 < 6	49,93	58,73	66,44	73,77	84,04	52,21	61,01	68,71	76,05	86,32	54,79	63,60	71,30	78,64	57,59	66,39	74,09	60,38	69,19
	≥ 6	120,38	12,18	136,89	177,22	154,49	122,66	131,46	139,16	145,50	156,77	125,24	134,05	141,75	149,09	128,04	136,84	xxx	130,83	xxx
≥ 26 < 40	≥ 0 < 6	77,78	86,28	93,98	101,32	111,59	79,75	55,56	96,26	103,60	xxx	82,34	91,14	98,85	xxx	85,14	93,94	xxx	xxx	xxx
	≥ 6	131,02	139,82	147,52	154,86	xxx	133,30	142,10	149,80	157,14	xxx	135,88	144,69	152,39	xxx	138,68	147,48	xxx	xxx	xxx
≥ 40 < 55		108,47	117,27	124,97	132,31	xxx	110,74	119,55	127,25	134,59	xxx	113,33	122,13	129,84	xxx	116,13	124,93	xxx	xxx	xxx
≥ 55 < 70		139,46	148,26	155,96	xxx	xxx	141,73	150,54	158,24	xxx	xxx	144,32	153,13	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx
≥ 70 < 85		170,45	179,25	186,95	xxx	xxx	172,73	181,53	xxx	xxx	xxx	175,31	184,12	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx
≥ 85		201,44	210,24	xxx	xxx	xxx	203,72	212,52	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx	xxx

(*) Skrobia/glukoza

Zawartość w towarach (jak przedstawiono) skrobi, produktów jej rozkładu, tj. wszystkich polimerów glukozy oraz glukozy, oznaczonej jako glukoza i wyrażonej jako skrobia (na podstawie suchej masy, 100% czystości; współczynnik do zamiany glukozy na skrobię: 0,9).

Jednakże w przypadku gdy zgłaszana jest mieszanina glukozy i fruktozy (w dowolnej postaci) lub okazuje się, że znajduje się ona w towarze, wówczas ilością glukozy, która ma być przyjęta do powyższego wyliczenia, jest ilość stanowiąca nadwyżkę nad zawartością fruktozy w towarach.

(**) Sacharoza/cukier inwertowany/izoglukoz

Zawartość w towarach (jak przedstawiono) sacharozy, wraz z sacharozą wynikającą z wyrażenia mieszaniny glukozy jako sacharozy (arytmetyczna suma ilości tych dwóch cukrów pomnożona przez 0,95), której obecność w towarach zadeklarowano (w dowolnej postaci) lub stwierdzono.

(***) Białka mleka

Kazeiny lub kazeiniany stanowiące część towarów nie są uważane za białka mleka, jeżeli towary nie zawierają żadnego innego składnika pochodzenia mlekowego. Tłuszcz mleczny zawarty w towarach, stanowiący mniej niż 1% masy, i laktoza stanowiąca mniej niż 1% masy, nie są traktowane jako inne składniki pochodzenia mlekowego. Gdy zostają zakończone formalności celne, dana osoba musi zawrzeć w odpowiednim zgłoszeniu informację: „jeden składnik mleczny: kazeina/kazeinian”, w zależności od przypadku.

ZAŁĄCZNIK 5

**Kwoty podstawowe dla podstawowych produktów rolnych (ECU/100 kg) stosowane w 1996 r. przez Turcję
w odniesieniu do przywozu pochodzącego z innych państw trzecich niż WE**

Produkty podstawowe

pszenica zwykła	7,44
pszenica durum	6,39
żyto	2,33
jęczmień	2,95
kukurydza	2,91
cukier biały	36,68
mleko odtłuszczone w proszku	140,90
mleko pełne w proszku	142,31
melasy	15,14
masło	172,17
ryż	25,41
izoglukoza	23,51

ZAŁĄCZNIK 6

TABELA 1

Wykaz towarów, w odniesieniu do których docelowy składnik rolny zostanie osiągnięty w dniu 1 stycznia 1999 r.

Kod CN	Kod HS	1 lipca 1996 r.	1 stycznia 1997 r.	1 lipca 1998 r.	1 stycznia 1999 r.
		Składnik rolny	Składnik rolny	Składnik rolny	Docelowy składnik rolny
		ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg
1704 10 11	1704 10 11	72,74	52,50	37,32	22,14
1704 10 19	1704 10 19	94,30	65,44	43,79	22,14
1704 10 91	1704 10 21	79,81	58,34	42,23	26,13
1704 10 99	1704 10 29	72,99	54,25	40,19	26,13
1704 10 99	1704 90 71	65,51	46,20	31,71	17,23
	1704 90 72	65,51	46,20	31,71	17,23
	1704 90 73 (**)	79,94	60,63	46,14	31,66
	1704 90 73 (***)	88,35	69,04	54,55	40,07
1902 20 91	1902 20 31	50,89	31,58	17,09	2,61
1902 20 99	1902 20 39	48,89	32,30	19,85	7,41
1902 30 10	1902 30 10	40,27	28,43	19,55	10,67
1902 30 90	1902 30 90	39,01	25,09	14,65	4,21
1902 40 90	1902 40 90	30,21	19,81	12,01	4,21
1903 00 00	1903 00 00	18,88	13,20	8,94	4,68
1904 10 10	1904 10 11	55,63	35,85	21,02	6,19
	1904 10 19	55,63	35,85	21,02	6,19
1904 10 90	1904 10 31	62,62	45,55	32,74	19,94
	1904 10 39	62,62	45,55	32,74	19,94
1904 90 10	1904 90 11	59,00	53,08	48,65	44,21
	1904 90 19	53,90	50,02	47,12	44,21
1904 90 90	1904 90 21	22,33	17,84	14,48	11,11
	1904 90 29	22,33	17,84	14,48	11,11

Kod CN	Kod HS	1 lipca 1996 r.	1 stycznia 1997 r.	1 lipca 1998 r.	1 stycznia 1999 r.
		Składnik rolny	Składnik rolny	Składnik rolny	Docelowy składnik rolny
		ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg
1905 10 00	1905 10 00	37,91	24,05	13,66	3,26
1905 20 10	1905 20 10	85,45	56,62	34,99	13,37
1905 20 30	1905 20 20	79,82	55,75	37,69	19,64
1905 20 90	1905 20 30	93,89	66,69	46,29	25,89
1905 30 11	1905 30 11 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 19	1905 30 19 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 30	1905 30 21 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 51	1905 30 31 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 59	1905 30 39 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 91	1905 30 41 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 30 99	1905 30 49 (*)	61,51 (*)	46,28 (*)	34,85 (*)	23,43 (*)
1905 40 10	1905 40 10 (*)	48,34 (*)	32,28 (*)	20,23 (*)	8,18 (*)
1905 40 90	1905 40 90 (*)	48,34 (*)	32,28 (*)	20,23 (*)	8,18 (*)
1905 90 10	1905 90 10	62,17	42,30	27,39	12,49
1905 90 20	1905 90 21	49,10	36,96	27,85	18,74
	1905 90 22	49,10	36,96	27,85	18,74
	1905 90 23	49,10	36,96	27,85	18,74
	1905 90 24	49,10	36,96	27,85	18,74
	1905 90 29	49,10	36,96	27,85	18,74
1905 90 30	1905 90 31 (*)	26,54 (*)	19,37 (*)	14,00 (*)	8,62 (*)
1905 90 40	1905 90 32 (*)	63,87 (*)	41,77 (*)	25,20 (*)	8,62 (*)
1905 90 45	1905 90 33 (*)	63,87 (*)	41,77 (*)	25,20 (*)	8,62 (*)
1905 90 55	1905 90 34 (*)	55,54 (*)	36,77 (*)	22,70 (*)	8,62 (*)
1905 90 60	1905 90 41 (*)	44,15 (*)	29,94 (*)	19,28 (*)	8,62 (*)
	1905 90 42 (*)	44,15 (*)	29,94 (*)	19,28 (*)	8,62 (*)
	1905 90 43 (*)	44,15 (*)	29,94 (*)	19,28 (*)	8,62 (*)
1905 90 90	1905 90 44 (*)	44,15 (*)	29,94 (*)	19,28 (*)	8,62 (*)
	1905 90 49 (*)	44,15 (*)	29,94 (*)	19,28 (*)	8,62 (*)
	1905 90 51 (*)	41,26 (*)	28,20 (*)	18,41 (*)	8,62 (*)
	1905 90 59 (*)	41,26 (*)	28,20 (*)	18,41 (*)	8,62 (*)

Kod CN	Kod HS	1 lipca 1996 r.	1 stycznia 1997 r.	1 lipca 1998 r.	1 stycznia 1999 r.
		Składnik rolny	Składnik rolny	Składnik rolny	Docelowy składnik rolny
		ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg
2001 90 30	2001 90 30	28,43	18,22	10,57	2,91
2001 90 40	2001 90 40	16,46	10,34	5,75	1,16
2004 10 91	2004 10 21 (*)	25,71 (*)	18,64 (*)	13,34 (*)	8,04 (*)
	2004 10 29 (*)	25,71 (*)	18,64 (*)	13,34 (*)	8,04 (*)
2004 90 10	2004 90 10	24,69	15,98	9,44	2,91
2005 20 10	2005 20 11 (*)	30,65 (*)	21,61 (*)	14,82 (*)	8,04 (*)
	2005 20 21 (*)	30,65 (*)	21,61 (*)	14,82 (*)	8,04 (*)
	2005 20 29 (*)	30,65 (*)	21,61 (*)	14,82 (*)	8,04 (*)
2005 80 00	2005 80 00	22,90	14,90	8,91	2,91
2008 92 45	2008 92 31 (*)	48,86 (*)	33,51 (*)	21,99 (*)	10,48 (*)
2008 99 85	2008 99 81	49,77	30,03	16,97	2,91
2008 99 91	2008 99 82	37,37	22,89	12,02	1,16
2101 30 19	2101 30 19	108,32	66,61	35,32	4,04
2101 30 99	2101 30 29	92,50	58,39	32,80	7,22
2105 00 10	2105 00 11	64,30	47,88	35,57	23,26
	2105 00 19	64,30	47,88	35,57	23,26
2105 00 91	2105 00 21	90,46	70,30	55,18	40,06
	2105 00 29	90,46	70,30	55,18	40,06
2202 90 91	2202 90 21	51,23	36,49	25,44	14,39
2202 90 95	2202 90 22	40,79	29,35	20,77	12,19
2202 90 99	2202 90 23	47,68	37,47	29,82	22,16

(*) W przypadku towarów, do których odniesienia zawarto w załącznikach od 3 do 4, składnik rolny zostanie obliczony zgodnie z przepisami art. 19. Rzeczywiste składniki rolne zostaną obliczone w czterech różnych tabelach. W ostatniej tabeli (załącznik 4 mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 1999 r.) obliczono docelowy składnik rolny. Pierwsza tabela (mająca zastosowanie od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 31 grudnia 1996 r.), druga tabela (mająca zastosowanie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 1997 r.) i trzecia tabela (mająca zastosowanie od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.) są ustalone jako zwiększające składnik rolny odpowiednio o 17 %, 10% i 5 %.

(**) Lokum w postaci stałej.

(***) Lokum z kremem.

TABELA 2

Wykaz towarów, w odniesieniu do których docelowy składnik rolny zostanie osiągnięty w dniu 1 stycznia 1997 r.

Kod CN	Kod HS	1 lipca 1995 r.	1 stycznia 1996 r.	1 lipca 1996 r.	1 stycznia 1997 r.
		Składnik rolny	Składnik rolny	Składnik rolny	Docelowy składnik rolny
		ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg
1704 90 30	1704 90 20	89,67	71,79	58,38	44,96
1704 90 51	1704 90 31	73,95	54,64	40,16	25,67 (*)
1704 90 55	1704 90 32	89,96	63,44	54,55	23,66 (*)
1704 90 61	1704 90 34	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 61	1704 90 39	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 65	1704 90 41	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 65	1704 90 42	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 65	1704 90 49	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 71	1704 90 51	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 75	1704 90 52	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 81	1704 90 61	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 99	1704 90 81	83,85	64,54	50,06	35,57 (*)
1704 90 99	1704 90 82	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1704 90 99	1704 90 89	71,94	52,63	38,15	23,66 (*)
1806 10 20	1806 10 10	68,40	49,84	35,92	22,00
1806 10 30	1806 10 20	71,71	54,03	40,77	27,51
1806 10 90	1806 10 30	106,68	78,68	57,68	36,68
1806 20 10	1806 20 10	66,80	53,63	43,75	33,86 (*)
1806 20 30	1806 20 20	66,80	53,63	43,75	33,86 (*)
1806 20 50	1806 20 31	66,80	53,60	43,75	33,86 (*)
1806 20 70	1806 20 32	53,90	45,94	39,93	33,86 (*)
1806 20 80	1806 20 33	66,80	53,63	43,75	33,86 (*)
1806 20 95	1806 20 39	66,80	53,63	43,75	33,86 (*)
1806 31 00	1806 31 10	101,36	74,36	54,11	33,86 (*)

Kod CN	Kod HS	1 lipca 1995 r.	1 stycznia 1996 r.	1 lipca 1996 r.	1 stycznia 1997 r.
		Składnik rolny	Składnik rolny	Składnik rolny	Docelowy składnik rolny
		ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg	ECU/100 kg
1806 31 00	1806 31 90	97,72	70,72	50,48	30,22 (*)
1806 32 10	1806 32 10	92,54	69,07	51,47	33,86 (*)
1806 32 90	1806 32 90	82,81	57,83	39,09	20,35 (*)
1806 90 11	1806 90 11	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)
1806 90 19	1806 90 19	113,24	81,49	57,68	33,86
1806 90 31	1806 90 21	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)
1806 90 39	1806 90 22	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)
1806 90 50	1806 90 30	113,24	81,49	57,69	33,86 (*)
1806 90 60	1806 90 40	113,21	81,49	57,68	33,86 (*)
1806 90 70	1806 90 50	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)
1806 90 90	1806 90 90	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)
1901 10 00	1901 10 19	139,12	108,50	85,53	62,55 (*)
1901 10 00	1901 10 20	139,12	108,50	85,53	62,55 (*)
1901 10 00	1901 10 90	139,12	108,50	85,53	62,55
1901 20 00	1901 20 10	37,85	26,76	18,44	10,11 (*)
1901 20 00	1901 20 20	37,85	26,76	18,44	10,11 (*)
1901 20 00	1901 20 90	37,85	26,76	18,44	10,11 (*)
1901 90 11	1901 90 11	35,45	23,57	14,66	5,75
1901 90 19	1901 90 19	21,85	14,99	9,85	4,69
2106 90 98	2106 90 51	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 52	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 53	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 54	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 55	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 56	117,74	84,49	59,55	34,61 (*)
2106 90 98	2106 90 59	113,24	81,49	57,68	33,86 (*)

(*) Ten składnik rolny jest ustalony w oparciu o przeciętny skład produktu. W przypadku tych towarów, począwszy od dnia 1 stycznia 1997 r., bez jakiegokolwiek procedury dostosowania, składnik rolny zostanie obliczony z zastosowaniem załącznika 4.

ZAŁĄCZNIK 7

w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi w sprawach celnych*Artykuł 1***Definicje**

Na użytek niniejszego załącznika:

- a) określenie „przepisy celne” oznaczają przepisy przyjęte przez Wspólnotę Europejską i Turcję regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich wszelkim procedurom celnym, włącznie ze środkami zakazu, środkami dotyczącymi ograniczeń i środkami kontroli;
- b) określenie „należności celne” oznacza wszystkie cła, podatki, opłaty i inne należności, które są nakładane i pobierane na obszarach umawiających się Stron zgodnie z przepisami celnymi, z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość ograniczona jest do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- c) określenie „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron oraz który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- d) określenie „organ, do którego kierowany jest wniosek” oznacza właściwy organ administracyjny, który został w tym celu wyznaczony przez jedną ze Stron oraz który przyjmuje wniosek o pomoc w sprawach celnych;
- e) określenie „dane osobowe” oznacza wszystkie informacje dotyczące osób zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania.

*Artykuł 2***Zakres**

1. Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w ramach swoich kompetencji, w trybie i na warunkach określonych w niniejszym załączniku, w zapewnianiu prawidłowego stosowania przepisów celnych, w szczególności przez zapobieganie, ściganie i wykrywanie działań stanowiących naruszenie tych przepisów.
2. Pomoc w sprawach celnych, przewidziana w niniejszym załączniku, dotyczy wszystkich organów administracyjnych Stron, które są właściwe dla stosowania niniejszego załącznika. Nie narusza to zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie obejmuje także informacji uzyskanych w ramach wykonywania uprawnień na wniosek organów sądowych, chyba że organy te wyrażą zgodę.

*Artykuł 3***Pomoc na wniosek**

1. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, dostarcza wszystkie informacje umożliwiające zapewnienie właściwego stosowania przepisów celnych, włącznie z informacjami dotyczącymi ujawnionych lub planowanych działań, które naruszają lub mogłyby naruszyć te przepisy.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje, czy towary wywiezione z terytorium jednej Strony zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, wyszczególniając, w razie potrzeby, procedury celne zastosowane wobec tych towarów.
3. Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, informuje, czy towary przywiezione na terytorium jednej Strony zostały właściwie wywiezione z terytorium drugiej Strony, wyszczególniając, w razie potrzeby, procedury celne zastosowane wobec tych towarów.
4. Na wniosek organu wnioskującego, organ, do którego kierowany jest wniosek, podejmuje konieczne kroki dla zapewnienia specjalnego nadzoru nad:
 - a) osobami fizycznymi lub prawnymi, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że naruszają one lub naruszyły przepisy celne;
 - b) miejscami, gdzie zapasy towarów zostały zgromadzone w taki sposób, że są uzasadnione podstawy, by przypuszczać, iż przeznaczone są jako dostawy w ramach działań naruszających przepisy celne;
 - c) przepływem towarów uznanym za mogący spowodować poważne naruszenie przepisów celnych;
 - d) środkami transportu, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że zostały lub mogą zostać wykorzystane do działań naruszających przepisy celne.

*Artykuł 4***Dobrowolna pomoc**

Strony zapewnią sobie wzajemną pomoc zgodnie z ich przepisami ustawowymi, wykonawczymi oraz innymi instrumentami prawnymi, jeżeli uważają, że jest to konieczne dla prawidłowego stosowania przepisów celnych, w szczególności, gdy otrzymują informacje dotyczące:

- działań, które naruszają bądź wydają się naruszać te przepisy i mogą być obiektem zainteresowania drugiej Strony,
- nowych środków lub metod służących do realizacji takich działań,
- towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem naruszenia przepisów celnych.

*Artykuł 5***Dostarczanie/powiadamianie**

Na wniosek organu wnioskującego organ, do którego kierowany jest wniosek, zgodnie ze swoimi przepisami, podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu:

- dostarczenia wszystkich dokumentów,
- powiadomienia o wszystkich decyzjach,

objętych zakresem zastosowania niniejszego załącznika, skierowanych do adresata zamieszkującego lub mającego swoją siedzibę na jego terytorium. W takim przypadku ma zastosowanie artykuł 6 ust. 3.

*Artykuł 6***Forma i treść wniosku o pomoc**

1. Wnioski na podstawie niniejszego załącznika są składane na piśmie. Dokumenty niezbędne do realizacji takiego wniosku są do niego dołączone. W nagłych przypadkach mogą być przyjmowane wnioski w formie ustnej, ale muszą one zostać niezwłocznie potwierdzone w formie pisemnej.
2. Wnioski, zgodnie z ust. 1, zawierają następujące informacje:
 - a) organ występujący z wnioskiem;
 - b) wnioskowany środek;
 - c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;
 - d) ustawy, zasady i inne związane z tym elementy prawne;
 - e) na ile jest to możliwe, jak najdokładniejsze i jak najbardziej wyczerpujące wskazówki na temat osób fizycznych lub prawnych, będących celem dochodzenia;
 - f) streszczenie odpowiednich faktów i przeprowadzonego już dochodzenia, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 5.
3. Wnioski są składane w języku urzędowym organu, do którego kierowany jest wniosek, lub w języku akceptowanym przez ten organ.
4. Jeśli dany wniosek nie spełnia wymogów formalnych, można żądać jego poprawienia lub uzupełnienia; można jednak zastosować środki zapobiegawcze.

*Artykuł 7***Realizacja wniosków**

1. W celu realizacji wniosku o pomoc organ, do którego kierowany jest wniosek, lub, jeżeli nie może podjąć czynności samodzielnie, organy administracyjne, do których został skierowany przez ten organ wniosek, podejmują czynności, zgodnie ze swoimi kompetencjami i możliwościami tak, jak gdyby podejmowały je na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony, przez udzielanie już posiadanych informacji, przez przeprowadzenie właściwych dochodzeń lub organizowanie ich przeprowadzenia.
2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i innymi instrumentami prawnymi Strony, do której są kierowane.
3. Odpowiednio upoważnieni urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią ustalonych, otrzymywać od urzędników organu, do którego kierowany jest wniosek, lub innych organów odpowiedzialnych wobec organu, do którego kierowany jest wniosek, informacje o naruszeniu przepisów celnych, które to informacje są potrzebne organowi wnioskującemu zgodnie z niniejszym załącznikiem.
4. Urzędnicy jednej Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i na warunkach przez nią określonych, uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych na jej terytorium.

*Artykuł 8***Forma przekazywanych informacji**

1. Organ, do którego kierowany jest wniosek, przekazuje organowi wnioskującemu wyniki dochodzenia w formie dokumentów, uwierzytelnionych kopii dokumentów, sprawozdań i temu podobnych.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, mogą być zastąpione informacją elektroniczną, przekazaną w dowolnej formie w tym samym celu.

*Artykuł 9***Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy**

1. Strony mogą odmówić udzielenia pomocy przewidzianej w niniejszym załączniku, jeżeli mogłoby to:
 - a) naruszać suwerenność Turcji lub państwa członkowskiego Wspólnoty, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie pomocy na podstawie niniejszego załącznika; lub
 - b) naruszać porządek publiczny, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy; lub
 - c) dotyczyć regulacji walutowych lub podatkowych innych niż regulacje dotyczące stawek celnych; lub
 - d) spowodować naruszenie tajemnicy przemysłowej, handlowej lub służbowej.
2. Jeśli organ wnioskujący zwraca się o pomoc, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby był o to proszony, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja w sprawie takiego wniosku należy do organu, do którego kierowany jest wniosek.
3. Jeżeli pomoc jest wstrzymana lub odmawia się jej udzielenia, decyzja taka i jej powody muszą być zgłoszone bezzwłocznie organowi wnioskującemu.

*Artykuł 10***Obowiązek zachowania poufności**

1. Każda informacja przekazana w jakiegokolwiek formie, na podstawie niniejszego załącznika, ma charakter poufny. Jest ona objęta obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i podlega ochronie, jaką zapewnia się podobnym informacjom na podstawie właściwych przepisów ustawowych Strony, która ją otrzymała, oraz odpowiednich przepisów stosowanych w odniesieniu do organów wspólnotowych.
2. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie, jeśli poziom ochrony danych osobowych zapewniony przez przepisy Stron jest równoważny. Strony zapewniają co najmniej poziom ochrony oparty na zasadach Konwencji Rady Europy nr 108 z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych.

*Artykuł 11***Korzystanie z informacji**

1. Uzyskane informacje mogą być wykorzystane jedynie do celów niniejszego załącznika, a do innych celów mogą być wykorzystane przez każdą Stronę tylko po uzyskaniu wcześniejszej pisemnej zgody organów administracji, które dostarczyły informacje, i podlegają wszelkim ograniczeniom ustanowionym przez te organy.
2. Ustęp 1 nie utrudnia wykorzystywania informacji we wszelkich postępowaniach sądowych lub administracyjnych, wszczętych w następstwie niedopełnienia przepisów celnych.

Właściwy organ, który przekazał taką informację, jest niezwłocznie powiadamiany o takim wykorzystaniu.

3. Strony mogą przedstawić jako dowód w swoich protokołach, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniu sądowym oraz w zarzutach, uzyskane informacje i dokumenty zbadane zgodnie z przepisami niniejszego załącznika.

*Artykuł 12***Eksperti i świadkowie**

Urzędnik organu, do którego kierowany jest wniosek, może być umocowany do występowania, w ramach udzielonego pełnomocnictwa, jako biegły lub świadek w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, dotyczącym spraw objętych niniejszym załącznikiem, prowadzonym zgodnie z jurysdykcją drugiej Strony, i może przedstawiać takie przedmioty, dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie, jakie mogą być potrzebne w takich postępowaniach. Wniosek o takie występowanie musi wyraźnie określać, w jakiej sprawie, na podstawie jakiego tytułu lub kwalifikacji urzędnik ma być przesłuchiwany.

*Artykuł 13***Koszty pomocy**

Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem przepisów niniejszego załącznika, z wyjątkiem niezbędnych wydatków na świadków, biegłych oraz tłumaczy, którzy nie są zatrudnieni jako urzędnicy państwowi.

*Artykuł 14***Wdrożenie**

1. Stosowanie niniejszego załącznika powierza się centralnym władzom celnym Turcji z jednej strony oraz właściwym służbom Komisji Wspólnot Europejskich oraz, w razie potrzeby, organom celnym państw członkowskich WE z drugiej strony.

Podejmują one decyzje dotyczące wszelkich praktycznych środków i uzgodnień, niezbędnych do jej stosowania, biorąc pod uwagę obowiązujące zasady w kwestii ochrony danych.

2. Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje oraz wymieniają informacje dotyczące szczegółowych zasad wdrażania przepisów zawartych w niniejszym załączniku.

*Artykuł 15***Komplementarność**

1. Niniejszy załącznik uzupełnia wszelkie umowy o wzajemnej pomocy, które zostały zawarte między jednym lub kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Turcją, i nie stanowi przeszkody w ich stosowaniu. Nie wyklucza on również bardziej wzmożonej współpracy nawiązanej na podstawie tych umów.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11, umowy te nie naruszają przepisów wspólnotowych regulujących przekazywanie między właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich jakichkolwiek informacji uzyskanych w sprawach celnych, które mogłyby być przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK 8

w sprawie ochrony własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej*Artykuł 1*

1. Strony potwierdzają znaczenie zobowiązań wynikających z Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) zawartego podczas Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych.

W tym względzie Turcja zobowiązuje się wdrożyć porozumienie TRIPS nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej decyzji.

2. Jeśli chodzi o zakres, poziom ochrony i egzekwowanie praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej między obiema Stronami, postanowienia porozumienia TRIPS po jego wejściu w życie będą obowiązywać obie Strony, o ile w niniejszej decyzji nie zawarto odnośnych zasad.

Artykuł 2

Turcja kontynuuje poprawę skutecznej ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej w celu zapewnienia poziomu ochrony równoważnego poziomowi istniejącemu we Wspólnocie Europejskiej oraz podejmuje odpowiednie działania w celu zagwarantowania przestrzegania tych praw. W tym celu mają zastosowanie poniższe artykuły.

Artykuł 3

Przed wejściem w życie niniejszej decyzji Turcja przystępuje do następujących wielostronnych konwencji w sprawie praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej:

- Akt paryski (z 1971 r.) Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych,
- Konwencja rzymska (z 1961 r.) o ochronie wykonawców, producentów fonogramów i instytucji nadawczych,
- Akt sztokholmski (z 1967 r.) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej (zmienionej w 1979 r.),
- Porozumienie nicejskie dotyczące międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług do celów rejestracji znaków (Akt genewski z 1977 r., zmieniony w 1979 r.), oraz
- Traktat o współpracy patentowej (PCT, z 1970 r., zmieniony w 1979 r. i zmodyfikowany w 1984 r.).

Artykuł 4

Przed wejściem w życie niniejszej decyzji Turcja przyjmuje w następujących dziedzinach przepisy krajowe równoważne przepisom przyjętym przez Wspólnotę lub jej państwa członkowskie:

- 1) prawodawstwo dotyczące praw autorskich i praw pokrewnych, określające:
 - przepisy w zakresie ochrony zgodne z dyrektywą Rady 93/98/EWG (Dz.U. L 290 z 24.11.1993),
 - przepisy w zakresie ochrony praw pokrewnych zgodne z dyrektywą Rady 92/100/EWG (Dz.U. L 346 z 27.11.1992),
 - przepisy w zakresie prawa najmu i użyczenia zgodne z dyrektywą Rady 92/100/EWG (Dz.U. L 346 z 27.11.1992),
 - przepisy w zakresie ochrony oprogramowania komputerowego jako dzieła literackiego zgodne z dyrektywą Rady 91/250/EWG (Dz.U. L 122 z 17.5.1991);
- 2) prawodawstwo patentowe określające w szczególności:
 - zasady uzyskiwania obowiązkowych licencji, spełniające co najmniej normy TRIPS,

- zasady objęcia prawem patentowym wszystkich wynalazków, innych niż produkty i procesy farmaceutyczne dotyczące ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, lecz z uwzględnieniem produktów i procesów agrochemicznych ⁽¹⁾,
 - czas trwania patentu wynoszący 20 lat od daty dokonania zgłoszenia;
- 3) prawodawstwo dotyczące znaków towarowych i usługowych zgodne z dyrektywą Rady 89/104/EWG (Dz.U. L 40 z 11.2.1989);
 - 4) prawodawstwo dotyczące wzorów przemysłowych, w szczególności dotyczące ochrony wzorów wyrobów włókienniczych ⁽²⁾;
 - 5) prawodawstwo dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych, w tym nazw pochodzenia, zgodne z przepisami WE ⁽³⁾;
 - 6) prawodawstwo dotyczące egzekwowania prawa na granicach w przypadku naruszeń praw własności intelektualnej (obejmujące co najmniej znaki towarowe, prawa autorskie i prawa pokrewne oraz prawa do ochrony wzorów), zgodne z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3842/86 (Dz.U. L 357 z 18.12.1986) ⁽⁴⁾.

Artykuł 5

Bez względu na przepisy art. 1 ust. 1 tiret drugie, do celów skutecznego zarządzania prawami własności intelektualnej i egzekwowania tych praw Turcja zobowiązuje się, przed wejściem w życie niniejszej decyzji, do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z części III porozumienia TRIPS.

Bez względu na przepisy art. 1 ust. 1 tiret drugie, Turcja zobowiązuje się, przed wejściem w życie niniejszej decyzji, do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z części II, sekcja 4 (art. 25 i 26) porozumienia TRIPS.

Artykuł 6

Nie później niż dwa lata po wejściu w życie niniejszej decyzji Turcja przyjmie prawodawstwo, lub dokona zmian w istniejącym prawodawstwie, w celu wprowadzenia przed 1 stycznia 1999 r. zasad objęcia prawem patentowym produktów i procesów farmaceutycznych.

Artykuł 7

Nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej decyzji Turcja:

- 1) przystępuje do następujących konwencji w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej, o ile ich stroną jest WE lub jej wszystkie państwa członkowskie:
 - Protokół do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków (z 1989 r.),
 - Traktat budapesztański o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrójów dla celów postępowania patentowego (z 1977 r., zmieniony w 1980 r.), oraz
 - Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin (UPOV, Akt genewski z 1991 r.);
- 2) przyjmuje prawodawstwo krajowe w następujących dziedzinach w celu dostosowania go do przepisów WE:
 - w dziedzinie praw autorskich i praw pokrewnych:
 - prawodawstwo dotyczące praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do dzieł transmitowanych drogą kablową lub satelitarną zgodne z dyrektywą Rady 93/83/EWG (Dz.U. L 248 z 6.10.1993),
 - prawodawstwo dotyczące ochrony baz danych ⁽⁵⁾,
 - w dziedzinie własności przemysłowej:
 - przepisy dotyczące ochrony topografii produktów półprzewodnikowych zgodne z dyrektywą Rady 87/54/EWG (Dz.U. L 24 z 27.1.1987),
 - przepisy dotyczące ochrony *know-how* i tajemnic handlowych zgodne z prawodawstwem państw członkowskich,
 - przepisy dotyczące praw do ochrony odmian roślin ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Do odnotowania również: wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz.U. C 44 z 16.2.1993).

⁽²⁾ Do odnotowania: wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wzoru wspólnotowego.

⁽³⁾ Komisja przedłoży wykaz odnośnych rozporządzeń.

⁽⁴⁾ Do odnotowania: wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego wspomniane wyżej rozporządzenie (Dz.U. C 238 z 29.9.1993).

⁽⁵⁾ Zob. wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. C 156 z 23.6.1992).

⁽⁶⁾ Zob. zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (EWG) w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. C 113 z 23.4.1993).

Artykuł 8

Rada Stowarzyszenia może postanowić, że art. 3–7 mogą mieć również zastosowanie do innych konwencji wielostronnych lub dziedzin prawodawstwa dotyczącego praw własności intelektualnej.

Artykuł 9

Wspólny Komitet ds. Unii Celnej monitoruje wdrażanie i stosowanie przepisów niniejszej decyzji dotyczących praw własności intelektualnej oraz wykonuje inne zadania zlecone mu przez Radę Stowarzyszenia. Komitet przedstawia zalecenia Radzie Stowarzyszenia, które mogą obejmować powołanie podkomitetu ds. praw własności intelektualnej.

Artykuł 10

1. Strony uzgadniają, że do celów niniejszej decyzji określenie własność intelektualna, przemysłowa i handlowa obejmuje w szczególności prawa autorskie, w tym prawa autorskie do programów komputerowych i prawa pokrewne, prawa odnoszące się do patentów, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych, w tym nazw pochodzenia, znaków towarowych i usługowych, topografii produktów półprzewodnikowych, jak również ochronę przed nieuczciwą konkurencją, o której mowa w art. 10a Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej i ochronę informacji niejawnych dotyczących *know-how*.

2. Niniejsza decyzja nie oznacza wyczerpania praw własności intelektualnej, przemysłowej i handlowej mających zastosowanie w stosunkach handlowych między obiema Stronami w ramach niniejszej decyzji.

ZAŁĄCZNIK 9

Wykaz komitetów, o których mowa w art. 60

Komitet ds. Nomenklatury

Komitet Kodeksu Celnego

Komitet ds. Statystyki Handlu Zagranicznego

ZAŁĄCZNIK 10

w sprawie systemów autonomicznych i umów preferencyjnych, o których mowa w art. 16

1. Systemy autonomiczne, o których mowa w art. 16, to:
 - Ogólny System Preferencji,
 - system w odniesieniu do towarów pochodzących z Terytoriów Okupowanych,
 - system w odniesieniu do towarów pochodzących z Ceuty i Melilli,
 - system w odniesieniu do towarów pochodzących z Republiki Bośni i Hercegowiny, Republiki Chorwacji i Republiki Słowenii oraz z terytorium byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii.
 2. Umowy preferencyjne, o których mowa w art. 16, to:
 - układy europejskie z Bułgarią, Węgrami, Polską, Rumunią, Słowacją i Republiką Czeską,
 - umowa o wolnym handlu z Wyspami Owczymi,
 - układy o stowarzyszeniu z Cyprzem i Maltą,
 - umowy o wolnym handlu z Estonią, Łotwą i Litwą,
 - umowa z Izraelem,
 - umowy z Algierią, Marokiem i Tunezją,
 - umowy z Egiptem, Jordanią, Libanem i Syrią,
 - Konwencja z państwami AKP,
 - umowa o wolnym handlu ze Szwajcarią i Liechtensteinem,
 - Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
-